

ନ ୨୨୦ ମର କୁହାରା ପିନ୍ଧିରେ ଯଦୀତା	ଅଳ୍ପଶିଖିର ଜୀ ଏହାରାମ ଦିନ କରିଲୁ
୧୦। ୨୩। ସ୍ତ୍ରୀ ।	ଦେଇ ।
ପରାଇବରର ତଥା । ସା । ଧନୁତଥା । ସ୍ତ୍ରୀ	ତଥାରୁ ।
ଧରମଜ	୧୦। ବନ୍ଦକ । ସ୍ତ୍ରୀ । ସଙ୍ଗତା କରିଲୁ
କାନ୍ତପରିତ୍ରା ତେବେ । ସା । ଧନୁତଥା । ସ୍ତ୍ରୀ	ମରା କି ବୁଦ୍ଧି । ମୌ । ତାତପରାଳେ ପରି
‘ରାତି’	ଦେଇ ମାତ୍ରକ । କି । ସ୍ତ୍ରୀର ମାତ୍ର
ଦୃଷ୍ଟି ଶମାଦଦମାରେ ଉଚ୍ଚତତ୍ତ୍ଵ ତେବେକ ଦେବା ଅବାୟ ସକାରେ ଦେବଦାତାମନ୍ଦରର ମେହିକି ସଜ୍ଜିତ ଦକ୍ଷ । ମ । ସ୍ତ୍ରୀ ଦେଇପରି	୧—୮୫ ତା କୁ ଜମା ଟ ୮୮ ଅବେ ତତ୍ତ୍ଵ ଅଦ୍ଦମ କବ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୦ ଲା ।

କୃତି ମରନୋଟିପ୍

୧୯୮୫ ଜାନ୍ମନୀ

ବସ୍ତୁଗାଟନାଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୧୫ ମାଲକ ଦୂରରେ
ଦକ୍ଷିଣ ଶିଖର ପରିମାଣ ଧାରରେ ସବ
ଅନ୍ତରୀଳ ଉଚ୍ଚତାର ଦିଶା ମଧ୍ୟ କୁହାରୁ ପଢ଼ିଲେ ଏହି
ଦିଶା ଓ ଉଚ୍ଚେତ୍ତର ଦେଖାଯାଇଥିବା ପାଠ ଅଛି
କାହା ଅଧ୍ୟାତ୍ମି ପ୍ରେସ୍‌ମଲ ମାସ ତା ଏ ଉଚ୍ଚରେ
ଅଠାର୍ଥ ସଦିଶ କରିବାରେ ପ୍ରକାଶିତ ନିଜମ
ଦେଇ । ଏହି କୁହାରୁ ରହିବା ଏକ ଏକବି
ଧର୍ମ ଓ ଏହା ସତ୍ତଵର ଜତନ୍ତ୍ର ବନ୍ଦକ୍ଷତରେ
ସବାରୁ ସେ ହୋଇଥି ପ୍ରାୟରେ ଉଚ୍ଚରୁ କାଠାରୀ
ଦାରୀର ଆଟିଲ । ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଜ୍ଞାନ ଦେଇ
ତାହାରାମରେ କଲ୍ପନା ଅଭିନ୍ନ ଦେଖିବା ଓ ସେପରିବେ
ଏହାରୁ କଲ୍ପମଳର ଏକ ଜର୍ବର୍ଣ୍ଣ ରେ ଦେଖିବା
ଦାରୀ ଦିନ କାହିଁ କଲା କିନ ପ୍ରେସ୍ ଅଣ ତୁ
ପ୍ରେସ୍‌ମଲ ମାସ ତା ୧୦ ଦିନ ନରେଶ୍‌ବର ମାର
ତାହାରେ ଓ କାନ୍ଦିଲ୍ଲାବ ମାସ ତା ୧୫ ଦିନ ଅନ୍ତରୀଳ
ଦାରୀର ଦିଶା ଓ କାହାର କାର୍ଯ୍ୟ କାର
ପ୍ରେସ୍‌ମଲ ମାସଠାରୁ ଅଳମ୍ବ ଦିନ ନର୍ତ୍ତ
ମାସ କେବଳକି ଦାରୀର ।

Superintendent
Athagash
Via:— Cuttack

No. 302
PHOTOGRPS

18-2-26

OIL PAINTINGS II

ପାତେ, କୋମାଇଦ୍, ଟେଲିଟର୍, ତୁରି,
ଖେଳମୟୀ ଜଳକ, ପୃତମୟ ପତା ଓ ସତ୍ତଵଳ, ସ୍ରେଷ୍ଠ ଛାଇ, ଦରମ୍ଭ
ବଜ୍ର କାଳକ ଓ ଲୁଣ୍ଡନ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦ ସହ ଓ ବନ୍ଦମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏବଂ ମୁହାଦବ ସହ ପ୍ରଥମ
ଶ୍ରୀପ ଫଗୋଲାକ କିମ୍ବା ଅନୁଭବରୀ କଣିକାରୁ ନାହିଁ ଅପରିମାଣରେ ଉଚ୍ଛାବେଶ୍ଟ କାହାର
ଅମ୍ବୁଦ୍ଧାଳେ ହବୀ କହି କହିଗାର୍ତ୍ତ ଅମ୍ବୁଦ୍ଧାଳେ ତାର୍ଥିତ୍ୱର ଓ ଜାହାଜମୁଦ୍ରାର ଏବଂ ପ୍ରଥମ
ମଧ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ଅମ୍ବୁଦ୍ଧାଳେ କିମ୍ବା ତୋଇଲେ ମଧ୍ୟ ଏଷ୍ଟରୁ କୋମାଇଦ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ୩୭୯.୯୭
ଆବାଳକ (୧୨" x ୧୮" ଲକ୍ଷ) ହବି କେବଳ ଟ ୧୦ (୩.୮ ମୀ. ପି. କେ. ଟାଇପିକ୍)

ଅନୁମାନକରି ଏହାଜଳ କରମ୍ପଲୁଙ୍କ ଅବଦିତ ମହାପରିଷାର ହଟେ । ଏକ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର କରିଥାନ୍ତା । ଏହି ପରିବେ ଦେଖାଇବୁ ଆଶର ଉଚିତକ ପୂରାନାର ।

ଅନୁମାନରେ ଏ ପ୍ରକଟିତ ହଳ ଦେବ ହେଲୁଥି ହେଉଥିବା ଅବଶ୍ୟକ ଏହି ଛତ୍ର । “ଅନେକ
ଚନ୍ଦ୍ର” ସାଇଜ ୧୨×୧୦ ମିମ୍ବର ଟ ୧୦, “ଶରୀର” ଏହି ସାଇଜ ୧୦×୮, “କାନ୍ଦିଲ”
ଏହି ସାଇଜ ୧୦×୫, ଉଦ୍‌ବର୍ଷରେ ଏ ଘର ଏହି ସାଇଜ ୧୦×୯, “ଶରୀର କାନ୍ଦିଲ-କାନ୍ଦିଲ”
(୧୦×୧୦ ଲାଙ୍ଘ) ଟ ୧୦, ଶରୀର କାନ୍ଦିଲ କୁଣ୍ଡଳ (୧୦×୨ ଲାଙ୍ଘ) ଟ ୧୦, ଏହେବେ
ଅବଶ୍ୟକ କାରୋଇନ୍ଡର-ଗେପ (On the way) ସାଇଜ ୧୨×୧୦ ଲାଙ୍ଘ ଟ ୧୦ ପାଇଁ ଦିନରେ
ପ୍ରମୁଖରୁ । ଡା. ଏ. ଏବତ୍ ପରିବହି ଦିନରେ ବାର୍ଷିକ ଅନୁମାନ ୧୦୫ ।

ଶୁଣାଇ କାଳସୂଳର ନହାନ୍ତି ତଥୀ ସତ୍ତେନ୍ଦ୍ରିୟର ନହାନ୍ତି ଏବଂ ଜୀବିତରେ ଏକ ପୋଷ୍ଟ ଅବସାନ୍ତ ବାଲପଥ୍ର, ବିଶ୍ଵାର ମଧ୍ୟ ନହାନ୍ତି ଏବଂ କାରମାରୁଦେଖି ଏହି ଜୀବିତ ଦାଖି କରୁଛି କୁଦାନ୍ତ କବିତର ନହାନ୍ତି ଅର୍ଥ ଅତ୍ୟ ହତିକରିବାର କହ ପ୍ରକାଶିତ ଏହି ଜୀବିତର ଅଭିଷେକ ପ୍ରକାରର ପରିପାତ ପରିପାତ ପରିପାତ ପରିପାତ ପରିପାତ

ଶ୍ରୀ ଏକାଧିକାର ଶ୍ରୀମତୀ
ପଦ୍ମମନ୍ତ୍ରୀ ମହାତ୍ମାଫଲେଖଣ୍ଡିତ ବନ୍ଦମନ୍ତ୍ରୀ

ଭକ୍ତିଦୀର୍ଘକା ।

କାଟିଥାର

ଦାର ଉକ୍ତାର ସମ୍ମାନରେ ମୂଳିତ
ଶତ୍ୟଗୁରୁମୁଖରେ ଆମ୍ବୁଦ୍ଧରେ
ଦୂରଥରେ ଅବଳକ କଥା ଲେଖିଅଛୁଁ । ତାହା
ଆପଣର କରକର କହେ କହିବଣୀ କେବୁ
ଅମ୍ବୁଦ୍ଧରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟରୁଙ୍କରୁ ଯେ ଆସି ସମ୍ବା-
ଦିତ ଅନ୍ତର୍ଗୁର ବୋଲି ହେଉଁ ସବୁ କଥା
ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ, ସେ ଗୁଡ଼କ ଯଥାର୍ଥରେ
ପଢ଼ିଅଛୁଁ । ତାହା ସୁଣି ଏ କରଇବେ ପ୍ରକାଶନ-
କାବରେ ସିଫାରିଶ । ଏଠ ପାର କରିବ
ନମନେ ଅବେଳିଜବ ମାତରାତିର ଲୋକା-
ମହିତ କିମ୍ବା ହୋଇ ଲୋକମାତବୀଠାରୁ
ଯର୍ତ୍ତା ମାସିକର ଅତିରିକ୍ତ ଅବସ୍ଥା କରିବ

ଭାବୀରେ “ବକ୍ସିଧ” ଅବୟୁ ପରିଥାନ୍ତି ।
କେତେ ପେକା ବଦଳରେ ସେମାନେ ପ୍ରାଣ
ବନ୍ଦସ୍ତୀର ଅଶ୍ଵରଗଣ୍ୟ ଠକାକାରରୁ ଦେଇ-
ଆନ୍ତି, ବକ୍ସିଧ ଦେଇ କି ପାହିବା ଶିମାନିଜ
ହୁଏ ମାନେ, ସମ୍ମ ସମୟରେ ଡାରୁ ପେଲ
ଦେଖାଯାଉଥାଏ । ବର୍ଷାକାଳରେ ଏବନସ୍ତା ୧-
ମାନ୍ଦିଙ୍କ କଷ୍ଟ ସହିନ୍ଦରେ ଅନୁମେର । ଆଜି-
ତୁମ୍ଭ ଦେଇ ପାହିପର କୌକାଳେ ଥରେଲୁ
ଦେଖାଯାଉଥାଏ, ଦେଇଗଢି କେଣେ ଲୋକ
କହନ କରିପାରେ; ମାତ୍ର ଡାରୁରେ କେଣେ-
ଲୋକ କଷ୍ଟରେ ସବେ ସବେ କପଦର
ପ୍ରସ୍ତାଦତା । ଭାଲେହରରେ ମୈରକୁ ପାହିଟିର
କାହାର କୌକା ପାଠରେ ବ୍ୟବହାର କରିପାର
ଥାଏ; କଟକରେ ସେପର କି ହୋଇ କାଣ୍ଡ
କୌକା ଅଛନ୍ତିକରମ୍ବନ୍ତରେ ବ୍ୟବହାର କର
ପାଇଥାଏ । ଲକ୍ଷାଦି । ଅବଶ୍ୟ ତାଙ୍କର କହୁତ
ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ଏ ବର୍ଣ୍ଣର ଉଚକା ନୁହେଁ । ସେ-
ପାଇଇ ପରି ଅଭିନନ୍ଦାବଳିରେ ଏ ସବୁ କଥ
ହୁଅଛନ୍ତି । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବଟକର ମୈରକୁ ପାଲି-
ର ତେମୁଖୀସମ୍ମତ କହିଲ ପୁରୁଷ ଲୋକ
ସ ଧାରମାନଙ୍କରେ ଏହି ଅଭ୍ୟାସୁର ହେଇ
ପାହିବା ଏହି ଫେର ଲଦୁଷେକୁ ର ଲଜାରା-
ରକ, ଧରିଲ ପଶରେ ନ ରହିବାପିଲଗୁଡ଼ର
ବ୍ୟବହାର କର ତହିଁମୁହି ପକ, ହୃଦୀରେ
ନାହିଁ ଆଶାରରୁ ।

— 8 —

ବୁଦ୍ଧି କରୁଣ ଶୀତଳ ।

ଗାନ୍ଧେ ସହରେ ଶୁଦ୍ଧିକ ତିକରିକ ହେଲେ ଏହି
କାଳର ଉତ୍ସନ୍ନିଷ୍ଟରଙ୍ଗେ କୃତ ଅସରରେ
ମୌରଦୋତିକ ଅଛୁଁ ପଞ୍ଚକଣ ତହ ବାବୁଦୂର
ବାଆ କରିବେବେଳ ହେଲ ଶୁଣ ଯାଇଥିଲୁ ।
ବେ କାନ୍ତିଶ୍ଵରେ ତାତ୍ତ୍ଵବସ୍ତୁରେ ତାତ୍ତ୍ଵବସ୍ତୁରେ
ତାତ୍ତ୍ଵର ଉତ୍ସନ୍ନିଷ୍ଟ ଅନିମାନ ପଞ୍ଚକଣର ପର
କୃତ୍ସମ ମାସରେ ହେଲୁ କରୁଣା ପଢାଇ କରି-
ଥିଲେ, କର୍ତ୍ତରେ କରିଥିଲେ ଯେ ରସ ୩ ଟଙ୍କା
ଠୁବେ ଯେଉଁ ଦୁଇକଣ ଦୁଇକ ଅଧିକରେ
ବାବରତନ୍ତ୍ରୀ ସମୋଦ ବିଦିଦେଇମୁଖେ
ଦେମାନେ ମୌରନୋତିକ କରୁଁ କରିବାର
ଜାତକ ଦେହଅନ୍ତରୁ । କୁଦେବ ରାଜକ ତାତ୍ତ୍ଵର
ଜୀବନକ, ତାବ ଉତ୍ସନ୍ନିଷ୍ଟ ପୋଷକରା କର
କରୁଥିବ ସ୍ଵର୍ଗରା ହିତିଗାଦନ କରିଥିଲେ
ଆମେମାନେ ଏହି ସମ୍ମାନ ଶୁଣି ଅଧିକର ବର
କରୁଥିଲୁ, ତତ୍ତ୍ଵ ଏକ ଧରଣକ ପ୍ରକାଶ କରୁ-
ଅଛୁଁ । ତଙ୍କର ଆନନ୍ଦର ପଣୀ ସମ୍ମାନ
କରି ହୋଇ କେବାପାର ଯମ । ନନ୍ଦ ଦରୁ-
କରି କାମକା କରିଥିଲୁ ।

ମାତ୍ର ବେଳେ ଶୁଣ କହିଥାଏସୁ ।।
ଦରେଇ ମାତ୍ର ପରିବାରୁ ଏହି ଦବୀ
କାହାର କାହାର କାହାର ।

ଶ୍ରୀଶାବୁ ଅଠବିଶ ପୂର୍ଣ୍ଣକୁ ନିଅଇବ । ପ୍ରମାଣେ ଆଉ ସ୍ଥିତିରେ ଦୁଇଟିହାତେ ଯେ ଏହିହେଲେ
ଥିବେ ଏହି ଦେଶରଙ୍ଗ ବ୍ୟସ ୧୨ ବର୍ଷ
ଶାଶ୍ଵତ, ଦିନଥାଳମୁଖର ପ୍ରତିକଣ କରି
ଦେଶରୁ ମାତ୍ରର ଚାହେଜାନ୍ତିରୁ ଦୁଇ କେବଳିକ
ଆବେଦନରୁମାତେ ନିଜ ଜଳର ପ୍ରଶଂସା
ପରିବହନ କେମାତେ ଅଧୟୁକ କରୁଥିବା କଲେବ
ପ୍ରତିକୁ ପାଇବା କରିପାରେ ଓ ଆବେଦନ ପରିବହନ
ନିଜ ନିଜର ନୟସ ପରାଇବ ହେବ, କଲେବ
ପ୍ରତିକୁ ମାତ୍ର, କେବଳ ଶ୍ରେଣୀରେ କି ବିଷୟମୁକ୍ତ
ହାତୀରୁ ହୋଇଥିଲୁଛି ଏହି ବିଷୟମାତ୍ର ଉପରେ
କରି ପାଇବିଲୁଛି, ତେବେବାକୁ ନିର୍ମିତିର
ପାମରେବିଲୁବ କି, ଏକ ଅର, କି କହିବିଲୁ
ଆବେଦନ ନହିଁବେ । କହିପରିବ ଆବେଦନ
କରିମନଙ୍କ ନିଜରୁ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ପ୍ରବେଶ
ହେବିଲ ବସ୍ତାରିତ ବିଦ୍ୟାପାଠ ।

ସବୁରେ ବଳଦ ଓ ମାଲିଶେ ।
ଏହା ଅନ୍ତରୁ ୧୯ ଶାହଶିଖ ବଳକତା
ପାରେ କଂଗ୍ରେସକମିଟିର ଜ୍ଞାନୀୟ ଅଧିକେନ୍ଦ୍ର
ହୋଇଥିଲା । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାବ ଉତ୍ତରକର୍ତ୍ତା ସବୁପାଇଁ
ହୋଇଥିଲେ । ସବୁରେ ବେଶ୍-କର୍ବ ବଳ ଏବଂ
ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାବ ଉତ୍ତରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବଳକାଳୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଯାଇଥିଲୁ ବଢ଼ିଲା ଅର୍ଥହେଲା । ହେଉଥାଇ ପ୍ରାମେ
ନ୍ଦ୍ରାରେ ଅର୍ଥନ୍ତକାର କିମରେ ଘଟେ ଏବଂ
ତଥାର ହାତରେ ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ବନ୍ଧ ସାହାର
ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ । ଘଟେର ଆଶାରରେ ଜଣନର
ଶ୍ରୀପାଠ ବର୍ତ୍ତମାନ ହଥିଲା, ତଥାକେଣ୍ଟି ଚୌଥୀ
ପ୍ରକାଶ ଲାଗିଲା । ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାବ ବାହୁ ଏ ସବୁ ସଂକଳିତ
କରି କେବେଳକ ଜଣକ ଦିନର ସଭ୍ୟାତ୍ମକ
ପାଇବାର କାହାରିଲାଗିଲା । କେବେଳେ ଅର୍ଥଃ
କୋଳନ ବିଷ୍ଣୁ ଉନ୍ନତିରେ କହାଯାଇ, ତାହା
ଲିଖିତାର ଏହି କଂଗ୍ରେସବାବର ଲିଟଲାକୁ
ଆସାଇଥାଏ ।

ଶ୍ରୀମୁନି ପଥକୁ ଆମେ ବିଦେଶନର
ତଙ୍ଗାରେ ଯତ ୨୭ ଜାରିଷ୍ଠରେ ଚଲିବାରେ
ଜାହିଏ ପ୍ରକାଶ ସବୁ ହୋଇଥିଲା । ଶ୍ରୀମୁନି
ଧେଇ, କଥା ବିଷ୍ଟ ସବୁ ପାଇଁ ହୋଇ ଜୀବନ
ଧ୍ୟାନର ସ୍ଥଳ ସମ୍ମରଣେ ଚଲୁଥା ବିଦେଶରେ ।
ତୁ କୌଣସିବାରେ ପାଇ କବିତାପ୍ରାୟକ ସମ୍ମରଣ
କରି ନିବାରିତମାତ୍ରର କର୍ତ୍ତବ୍ୟମନ୍ଦରରେ
ତୁ ତା ବିଦେଶରେ । ବହୁବ୍ଲକ ବ୍ୟକ୍ତିପ୍ରାୟକ
କହୁଥା ସେଇଁହୁ ଧୂରତାର୍ଥ ଅନୁଷ୍ଠାନ
କାଳଯତ୍ର ତାହା କହିବାକିମନ୍ତ୍ରେ ଅଛିଭେବେତ
କରେଇ ମିଳ ଏସୁ, ଅର ହାସ ଦଶ୍ମୁଗ୍ରାମର
କା ମାତି “ଆପଣଙ୍କ ଦଶା କୁତ୍ରବାବୁ ଅନ୍ତର୍କାଳୀନ
କୋଣ ଉଚ୍ଚ କାନ୍ଦାପୁକାର ଜୋଡ଼ିମାତ୍ର
ମେଲର କାହାର ବିଶେଷମନ୍ତ୍ରେ ।

କବାର ଦୁଃଖ, କାହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମାରନେଛନ୍ତି
ଏକ କଥା କୁଣ୍ଡଳ ଅନୁଭବାଧିକରେ ମଧ୍ୟ
ଦେଲାଇଛି । ସୂର୍ଯ୍ୟକ, କାରୁ
ଶୁଣେ, — ମୁଁ ମନେତରଦ୍ୱାରା, ଏହା ହେ-
ବନ୍ଦର ପକ୍ଷ, ସେହିଜାରଣ୍ଣା ମୁଁ ଏଠାକୁ
ସନ୍ଧି, ମନ୍ତ୍ର ଏଠାକୁ ଉଦ୍‌ଦିତ କେବଳମାନେ
ଗୋଲମାନ ଦିଶକେ ଏହା ଜୀବିଷ୍ଟରେ ମୁଁ
କ ଏଠାକୁ ଆସି ବ ଆଛି । ପରେ
କ, କାହିଁ ଅନ୍ୟବାହୁଙ୍କୁ ସବ୍ରାପିତାକ
ଦିବବାକୁ ଅନୁଭୋବାଧିକରି ସଙ୍ଗ ପରିଚ୍ୟାର
କାହାରିଗଲେ । ଗର୍ଭମାନ କରିବା ସବୁ
ପଦାସମେକିବ ଅବସ୍ଥା ଏହିପରି । ଏଥର
କି କାହିଁ ଓଦ୍ଧାର ଅନୁଭବ ମୋହିଷ୍ୟକର
କେବଳମାନରେ ହେଉ । ମସିନ କଥାମାତ୍ର

ଯାଇ, ସତ୍ତବ ଆହୁ ଗ୍ରନ୍ଥ କରିବା ବର୍ତ୍ତମାନ
ପିଲାବରେତୁଳ ଉଚ୍ଚେ ଏଥିରେ, କେବଳ
ବିଦେଶୀଆଇ କିଛି ତାଙ୍କ କରିବ କହୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ହମ୍ମର ପ୍ରଧାଳ ଛାନ୍ଦୋଳ୍ୟ
ଅଥବା

ଅମାରୁବଳ ମ ଦକକିଛେ ଏ
ଅପଗାନ୍ଧ ପ୍ଲାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମାରୁମଣ
ଦୟ ପଢ଼ିଲେ କଥେ ମହିତ ପ୍ରଜାତି
ଶାସକକର୍ତ୍ତା । ପେଷନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଜଳ
ଗୋରକ ଏବଂ ଉନ୍ନତ ସାଧନ ହେବ, ପ୍ରଜ
ମାନେ ସମ ପାତ୍ରରେ ବାଜସାପତ କରିବ
ଶ୍ଵେତକାଶ ମେ କଥ କଥ ଅନୁଷ୍ଠାନମେ
ବନ୍ଦବାବେ ପଣ୍ଡିତ ଅନୁରବତାର ସହ
ଅନ୍ୟର ଦେଇଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଚେଷ୍ଟାରେ ତା
ଦେଇବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ସଦେଶୀ ବ
ବାଦତିର ବରୁଥର୍ବନ୍ଧୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମାରୁ
ମଟାକମ୍ପ ଆସି ସହାରୁ ମାତ୍ରକବନ୍ଧ
ବ୍ୟବହାର ଏକାବେଳକି ଉଠାଇ କେବେ
ବୋଷାନ୍ତର ପ୍ଲାନ୍ କଥାକୁ ପେ, ରହିଲୁ
ତରେ କେହି ମାତ୍ରକବୁଦ୍ଧି ଦେଇବାର କଲେ
ସବୁର ମାତ୍ର ଏହି ବିବାହରେ ପରିବା

ବେଳମାତ୍ର ବେଳପିତା । ଏହି ମାଦକଦ୍ୱାରା ମୟନ୍ତ୍ରରେ
ଜୀମାଖୁବ କାମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି । ତମାଙ୍କ ସାମାଜିକ
ଅଧିକାରୀ ମାଦକ ନୃତ୍ୟ ଚାହାନ୍ତାର ରକ୍ଷଣା
ବିପ୍ରର ଜୀବି ସାଧନ ବେଳପିତା । ଅମ୍ବିରକୁ

ଏବେଳୁ କରିପୁନ୍ମାତ୍ରକରେ ଚକ୍ର
ଏବି କେଣ୍ଟା ସମ୍ବଲରେ ବହୁରେ ଅଛିବେ
ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରାକ ଗୋଟିଏ ଅବର୍ଦ୍ଧାଧିନିଜାକ
ଭୂଷେ ହୁବୁକେ' ଲାଭ କରିପାରିବ ।

ମଠ ହସାକ ଚଲିବ ।
ସୁଖ ଅଛନ୍ତିର ମଠ ରତ୍ନମାଳ ମାତ୍ରର
ଶେଷାନନ୍ଦ ସ୍ଥାପିତ ବସ୍ତୁତ ଅନ୍ୟନ୍ତ । ଏହାକ
ସମରେ ମଠ ପାର୍ଶ୍ଵ ବଲ କଢ଼ି ପଞ୍ଚବିଂଶ
କହି ମଠ ହସାକ କେତେବେଳ ଅକ୍ଷୟତ ପାଇବା
କିମତେ ସୁଖର ଜାଗରକେ ମାତ୍ରାଶିଶ ଏବଂ
ଦେବବ୍ୟାପ୍ତି ୧୯୦ ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୯ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ବନ୍ଦବନ ଜଳସାହିତ୍ୟ ନିକଟରେ ଦରଖାସ୍ତ
ଦେଇଥିଲେ, ଶୀକାନନ୍ଦ ସ୍ଥାନୀୟର ଆପଣି—
“ମଠ ହସାକ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ୍ ବିନ୍ଦୁର ବ୍ୟାପ୍ତିକୁ
ବସାପୁଣେ ସେମାକେ ହସାକ ଚଲିବ ଦର
ପଦବେ କାହିଁ ।” ରତ୍ନମାଳ “ସୁରବାସୀ”ର
ଅବଶ୍ୟକ କେବୁଁ ଯେ କଳମହୋଦୟ ଉତ୍ସବ
କଷର କଥାମାତ୍ର ଅବଶ୍ୟକ ହେଉ ପରେ କୁର-
ମାହସନ୍ଧରେ ହସାକ ଅଦାକରରେ କାଣିଲୁ
କଥାକା ନିମନ୍ତେ ଶୀକାନନ୍ଦ ସ୍ଥାନୀୟ ଆବେଦନ
ପ୍ରବାଳ କଲାନ୍ତରୁ । ହୁମାକ ବାଖରପାଳରେ
ହସାକ ପରାପାର ଫଳ ଦଖି ଦେଖାଯିବ । ହସାକ ତଳତ ପାଲରେ ବାଖରପାଳ
ପ୍ରଶରି କରି କଥା କଥା କଣ୍ଠୀରେ ଲୋକମାତ୍ର-
କବ ରହୁ ଏହି ସାକଥାରତୀ ଉତ୍ସବ, ଏହା
କଥା ଲୁହ ନହେ ।

ନାରୀଙ୍କରେ ମହୀୟମୁଖୀ ।
ମାତ୍ରାଳ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟଙ୍କ ପରିଶାରରୁଥ
ତାଙ୍କର ଅଧୀଳସ୍ତ ଚରଣମୋଟ କଥାକୁଣ୍ଡଳ
କେତେମୋଟି ତାଙ୍କୁକାହୁ ୧୫୯୯ ପ୍ରା ଅଛିଲୁ
ମୟଠାରୁ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କାଳ ଦେଖି ମହିଳ
କାଳକମାର ଉଠିଯି ହେବାକ ପ୍ରାର ତର-
ଜ୍ଞାନୀ । ଏବେବୁବା ସବତାରର ଅର୍ଥକ ଘର୍ତ୍ତ
ତେଜେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ପଳ କଥାର ହେବ ତାହା
ଦେଖିବା ତାଙ୍କର କିଛା । ଏବେବୁବା ଅବଶ୍ୟ
କେବଳ ଉତ୍ସକାରର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହେବି କଥାପାଇଁ
କୁଣ୍ଡ । ହେବେବର ବସ୍ତୁ ସବ ଆଶେରେ
ଆଜିଲେ କ୍ଲେମ୍ସଟେ ଦେଖି ସହିମାରରେ
ପର୍ବତୀରେ ପ୍ରଳବ ହେବାର କଥା ।

ଶ୍ରୀରାମଟୋଳ ସଦ୍ୟାକାହୀର କଣ୍ଠ ।
କଲିତୋ—ଦେବଚଟୋଳ ଶୋଭୁମାଷ୍ଟରଙ୍ଗ ଦ
ବୃତ୍ୟକାଶ କୁଗେ ଧୂତ ଆଖମୀ ବନ୍ଦେକ୍-
କୁଗର ଦୋଷର ମେ ଦେମାର କଣ୍ଠର କଳ-
ନା ପାରିବାରିରେ ସେଥି କାହାର କାହାର ।

ଅସାମୀ ଆଶଗ ଉତ୍ତିଲେ କହିଅଛି ମେ ହେ
ଜଣେ ସମ୍ମାନ ଦେଖି ରେବ, ସେ ଜେବେ
ହେବ ତାମ୍ଭମ ଅଛି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲପ୍ତ କରେ,
କିମ୍ବା ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ଅବହ ଦୁଇକବଳ
ସଙ୍ଗରେ ସେ ମୋହାର ପେତୁଳ ଧର ହୋଇଥାଏ
ଅର୍ପକୁ ଆଲୟର ସତଃ, ମହି ହୋଇମାଝାନ
କିମ୍ବା ସେ ହଥୀ କରିବାହି । ତୁ ଦୂରାତେ
ମୋକବେଶର ସତଃ ଅବସ୍ଥା ବନ୍ଧୁକ କଷା
ଅସାମୀରୁ ବୋଷୀ ସବ୍ୟପ୍ତ କରିବାରୁ ତମ୍ଭର
ପଢ଼ି ଦରେନ୍ଦ୍ରମୁଖକୁ ପ୍ରାଣଦୟ ପ୍ରତାକ ଦର୍ଶନ
ଅଛନ୍ତି । କୁ ସଙ୍ଗରେ ଘଟିଲେ, କୁ ହାର୍ଯ୍ୟଚିନ୍ତା
ହୋଇ ଦେଲେ ତାହାର କଣ ଏହାର
ଦୋତମୟ ହୋଇଥାଏ । ଅସାମୀ ବର୍ଷାଦି-
ଦୂମାର କରେ କବ ଫବାହିତ, ସେ କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ
କଇବ ପଞ୍ଚକୁ ତରୁବିଜନ୍ୟ ପ୍ରତାକ ଦର୍ଶନ
ଦରେଲେବ ପାହା କରିବ । ସମ୍ମାନ କୁଳଚରଣର
ଏହ ପରିଚି କଥା କବିଲେ ନିତରେ କାହାର
କଷ୍ଟ କବ ।

ବିଧ୍ୟାପତ୍ର ପତ୍ର ।
ଅମ୍ବାଯି ସହରର ଅକବର ପ୍ରାପ୍ତ ଏକ ଜଳକଣ୍ଠେ
ତୁର ବହିମନ୍ଦିର ଶବାଳିକାନ୍ତ ମୁଖୋପାଧ୍ୟ
କାନ୍ତ ସାହେବ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଗୁ ସେ ତାଙ୍କର
ସବ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକ । ସେ ଉମୋ-

ଦୟା ମୋରରେ ସାବାତିରୁଠି ଅନ୍ତରୁ
ଧରେ । ୮୯୦ ଜଣ ଦେଖି କବେଳୀ କାହାର
କବ ପରିଦ୍ୱା ତଳକ ଚନ୍ଦ୍ରହୃଦୟ । ସମସ୍ତେ
ମୋରୀର ଜୀବନକାଳ ପରିକାଳ କରୁଥିଲେ ।
ମୋରିର ସଂକଳନରେ ହୋଇଥିଲ ଏକ କାହାର
ଶତିଗାନଥବାବୁ କାଳୀରୁଷ ବାବୁ ହତାହ
ହେଲ ଉତ୍ତର ପ୍ରାଚୀରେ ବାବା ତାରକେଳ
ନରଙ୍କ ଫରଣାପନ ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ଅପରିବେ
ବାବା ତାରକେଳର ପୀତିର ସମ୍ମାନ ଥିଲୁ
କବିତରେ ସମ୍ମାନ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କାଳ ହତୁରେ
ଅନ୍ତର ପ୍ରକାଳ ହଟର । ସେ ଅଞ୍ଜଳ ଅବହ୍ଵାନର
ସେହି ଉତ୍ସବ ନାମକଳ ସହିତ ସେତେ ଚଲେ ।
ସମ୍ମାନ ତାରୁ ସେହି ସମ୍ମାନାବୁ ମୋରର
ଦୂରପରିମ ଅବସ୍ଥା ହେଲ । ନର୍ତ୍ତମାକ ସେ ସମ୍ମାନ
ସମ୍ମାନ । ତଥା ସମ୍ମାନରେ ଅସାଧାରଣ ବାହାର
ଏହି ଉତ୍ସବ ଉତ୍ସବ ।

ତୋଳିଲ ଦ୍ୟାମସୁରେ କଥା ।
ଦେଖିଲ ଶ୍ରୀକାର ତୋରଙ୍ଗ କରିଲା ତୋରଙ୍ଗ
ବ୍ୟବସାୟରୁ ମାଟି ଦରବାରୁ ଦିଅଛନ୍ତି । ଭୁବନେଶ୍ୱର
ଦୋଷର କୋମାଳ କସାତ ବନ୍ଦରରେ ଏହି
କରନ ପାହାବେ କରିବେ, ଶଙ୍କାସୁର ପ୍ରଭୃତି
ପ୍ରାଚୀର ବନ୍ଦରକୁ ଦେଉଥିଲ । କୁଣିପଦେ

କବିତାର ୫୦ ହଜାର ଟଙ୍କ କୋଇଲୁ ଦେବ ଶ୍ରୀମଦ୍
ମାଧ୍ୟମରେ ଏକବି ଦେବପୁଣ୍ୟ, ବର୍ଜିନାନ ପର୍ବତୀଙ୍କ
ବିଶ୍ୱାସ ସୂଚା ସହିତିରେ । ଏଥୁର ଗମନଙ୍କ
ବରତରେ କୋଇବଢ଼ା ଦୂର । କମ୍ପେ ଅଷ୍ଟିବାଜ
କୋଇଲୁ ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ତିର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା କାହାର
ଅନୁଚୂଳ୍ୟ କରିବି ଶପ୍ତାରେ କୋଇଲୁ ଧାରି
କରିବାକ ହେଉଥିଲା । ବୋମାଳିରେ କରିବା
କାହାର କୋଇଲୁ ଠକ ଦଣ୍ଡରୀ କରିବ ଅଷ୍ଟିବଢ଼
ଦେବବଳ ଟଙ୍କ ଶାଖାପଣୀ ଦେବ । ଏ କିମ୍ବୁ
କିମ୍ବୁ କୋଇଲୁ ପମ୍ପେ କିଣିଅନ୍ତର । ଯେହି
କାହାର ଉତ୍ତର ଦେବକାରୀ ସାଧ୍ୟ ହେବା
ଏବଂ ଦର୍ଶକ ଅଷ୍ଟିବା କୋଇଲୁ ଦସରେ ଆମବାଜୀ
ପରିମାଣ ସମ୍ମ କିମ୍ବାମ କିମ୍ବାମ

ଏବିଷ୍ଟ ଦେଇ ନେବୁପାତକ ଧରିବେ ଭୂମିକ
ଅନୋଇଛ ତେବେ ଅବଶ୍ୟକ, ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରମତ୍ତି
କୋଲକ ବନ୍ଦହାୟ ମାଟ୍ଟ ହୋଇଯିଲୁ
ଅସୁଦ ଦୁଇ ॥

କହୁଥୁମୁଁ ପ୍ରାଚୀର ପଦକ ଦୂଢ଼ ଦରର କରି
ଦେଇପାଇଁ । ଏବର ଗାନ୍ଧାର ଜଟିଳ ପଦଗାର
କର ଆହୁ ଲାହକ ଉତ୍ତରା ଅଷ୍ଟମ । ବର୍ଷମାତା
ପ୍ରସାଦିଷ୍ଟିଷ୍ଟାରୁ କଣ୍ଠର କରିବ, ତେବେ
ମେଲି ସତତ ସଥକୁ ସକ୍ଷିତିକ ଯେ କିନ୍ତୁ
ଦେଇବାରଙ୍କୁ କୋଷ ଦେଇପାରକ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରିଗୋକା ଶୀତ ।

ତେଣାର ପ୍ରାଚୀରେ ବିଦ୍ୟାକଷ୍ମାନଙ୍କରେ
ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ପଦକର
“ଶ୍ରିଗୋକା ଶୀତ” ଅପରାଧ ନାହେ । ତାହା
ଅଛକୁ ପ୍ରାତି କ ୧୦ ର୍ତ୍ତୁ ନାହିଁ । ଦେଇ ତେଣାର
ପ୍ରାଚୀର ସ୍ଵରୂପରେ କରିଅପାରିଛି,
ଯେ କହ ଶକ୍ତିକରେ ତେଣାରସମକଳ, ଶ୍ରୀ-
ଗୋକର କେଣେଗୁଡ଼ିଏଅର୍ଦ୍ଧ ଦିଅପାରିଛା । ଅବର୍ଷିଷ୍ଟକ
ଏହି—କହ ଦେଇ ମୁହଁ
ଯେମାତ୍ର ହେବ, କହ ଦେଇ ମୁହଁ । ବେଳେ
ହେବ ୦୨ ଅବମୁକର ଦ୍ୱାରା, ତୌଦାର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଯେ ଜାତର ଅବଶ ପ୍ରକୁଷେତ୍ରମ, ଅନନ୍ତ-
ରମ, ନନ୍ଦନ, ପଞ୍ଜୀଆ ବରଣିକ, ଯେ
ଜାତର ଅବଶ କୋଣାର୍କ, ସୁର, କୁଣ୍ଡଳାର
ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ଶକ୍ତିକର, ଯେ ଜାତର ଆବଶ ଥାମନ୍ତ
ଦେଇଶିବ, ଶିକେଇ ସନ୍ତୋଷ, ଯେ ଜାତର
ଆବଶ ଦେଇ ପାତର କରିବ, ଯେ ଜାତର
ଆବଶ ଦେଇ କଣ୍ଠର ଦିଅପାରିବ ଅବଶ ଦେଇ
କଣ୍ଠର ଦିଅପାରିବ । ତାହା ପୁଣି
ତେଣାର ପ୍ରାଚୀର ରଥମରେ ଏବେବେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କହିବୁ ରଥିଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ତୁମେ
ପରାମରଶ କରିପଦମ୍ଭ ପରାମରଶ କରିବ
ଏବେ ଜାତର ପ୍ରାଚୀର ଦେଇବାର ଆବଶ
ଦେଇ ଦେଇବାର ଆବଶ ଦେଇବାର ।

“I wonder if a higher ideal can not be put before the boys! Certainly, one should not hold forth a Police man as an ideal before our children as if there can not be a higher ideal. I do hope our school authorities will drop this song. The song is eminently fitter for the criminal class tribes children but certainly not for the little one's of [respectable honest tenants].”

ଏହାଠୁରୁ କେ ତେଣାର ଦେଇବାର
ଯୋର ନନ୍ଦନ ରଥମୁଁ ଆବଶ ଅଛବ ।

ଅଜ ଗୋଧାର ସନ୍ତୁଷତଳକର ଅତିଥି
ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରାଚୀର ଦେଇବାର ଏହାର
ନନ୍ଦନ ଯେ ଶିରୀରେ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତାହା ତେଣାର
ନନ୍ଦନ ସମ୍ମ ପାରେ ଦେଇବାର ଆବଶ
ଦେଇ ହେବ, ସେ ତାହାର ସମ୍ମ ନନ୍ଦନ
ଅପରେ ଏ ଆବଶ ଅଜ ଆବଶ ରଥମରେ
ଦେଇ ଦେଇବାର ନାହିଁ ।

ଦିଶାର କରାକାର ।

କାର ସୁଲାଙ୍କରେ କରିବ କରାକାର
ଦେଇ ଦେଇବାର ଏକଥିର କର କରିବ
ମହିତ ୨୫ ଟଙ୍କା ଦେଇବାର ଦେଇବାର
କରିବ ଦେଇ ଅଜାନାର କରିଅଛନ୍ତି । ତହା
ମଧ୍ୟରେ ଅନୁରତ ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରାଚୀର
କରିବାରେ କରିବାର କରିବାର କରିବାର
କରିବାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର
କରିବାର କରିବାର କରିବାର ।

କାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏପରି କରାକାର କରିବାର
ପାଇ ଅନନ୍ତର ପାଇବ କରିବାର କରିବାର
କରିବାର ।

ଅପରାମାତ୍ରାବର ଶ୍ରୀମତୀର ତୁମ୍ଭର
ବୋଲିବାର ମର୍ମ ଏହି ମେ—ତେବେ
ମାତ୍ରାବର ଅଭିଭବ କାହାର କରିବାର
କରିବାର ଅଭିଭବ କାହାର କରିବାର
କରିବାର ।

ଅପରାମାତ୍ରାବର ଶ୍ରୀମତୀର ତୁମ୍ଭର
ବୋଲିବାର ମର୍ମ ଏହି ମେ—ତେବେ
ମାତ୍ରାବର ଅଭିଭବ କାହାର କରିବାର
କରିବାର ଅଭିଭବ କାହାର କରିବାର
କରିବାର ।

ମୁହଁଗାଲ ତୁମ୍ଭର ମନ୍ଦାଦୟ ସାହୁ
ପାଇବ ଦୁଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିଭବ କରିବାର
କରିବାର ଅଭିଭବ କାହାର କରିବାର
କରିବାର ।

ମୁହଁଗାଲ ତୁମ୍ଭର ମନ୍ଦାଦୟ ସାହୁ
ପାଇବ ଦୁଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିଭବ କରିବାର
କରିବାର ଅଭିଭବ କାହାର କରିବାର
କରିବାର ।

ମୁହଁଗାଲ ତୁମ୍ଭର ମନ୍ଦାଦୟ ସାହୁ
ପାଇବ ଦୁଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିଭବ କରିବାର
କରିବାର ଅଭିଭବ କାହାର କରିବାର
କରିବାର ।

ମୁହଁଗାଲ ତୁମ୍ଭର ମନ୍ଦାଦୟ ସାହୁ
ପାଇବ ଦୁଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିଭବ କରିବାର
କରିବାର ଅଭିଭବ କାହାର କରିବାର
କରିବାର ।

ମୁହଁଗାଲ ତୁମ୍ଭର ମନ୍ଦାଦୟ ସାହୁ
ପାଇବ ଦୁଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିଭବ କରିବାର
କରିବାର ଅଭିଭବ କାହାର କରିବାର
କରିବାର ।

ମୁହଁଗାଲ ତୁମ୍ଭର ମନ୍ଦାଦୟ ସାହୁ
ପାଇବ ଦୁଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିଭବ କରିବାର
କରିବାର ଅଭିଭବ କାହାର କରିବାର
କରିବାର ।

ମୁହଁଗାଲ ତୁମ୍ଭର ମନ୍ଦାଦୟ ସାହୁ
ପାଇବ ଦୁଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିଭବ କରିବାର
କରିବାର ଅଭିଭବ କାହାର କରିବାର
କରିବାର ।

ମୁହଁଗାଲ ତୁମ୍ଭର ମନ୍ଦାଦୟ ସାହୁ
ପାଇବ ଦୁଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିଭବ କରିବାର
କରିବାର ଅଭିଭବ କାହାର କରିବାର
କରିବାର ।

ମୁହଁଗାଲ ତୁମ୍ଭର ମନ୍ଦାଦୟ ସାହୁ
ପାଇବ ଦୁଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିଭବ କରିବାର
କରିବାର ଅଭିଭବ କାହାର କରିବାର
କରିବାର ।

ମୁହଁଗାଲ ତୁମ୍ଭର ମନ୍ଦାଦୟ ସାହୁ
ପାଇବ ଦୁଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିଭବ କରିବାର
କରିବାର ଅଭିଭବ କାହାର କରିବାର
କରିବାର ।

ମୁହଁଗାଲ ତୁମ୍ଭର ମନ୍ଦାଦୟ ସାହୁ
ପାଇବ ଦୁଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିଭବ କରିବାର
କରିବାର ଅଭିଭବ କାହାର କରିବାର
କରିବାର ।

ମୁହଁଗାଲ ତୁମ୍ଭର ମନ୍ଦାଦୟ ସାହୁ
ପାଇବ ଦୁଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିଭବ କରିବାର
କରିବାର ଅଭିଭବ କାହାର କରିବାର
କରିବାର ।

ମୁହଁଗାଲ ତୁମ୍ଭର ମନ୍ଦାଦୟ ସାହୁ
ପାଇବ ଦୁଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିଭବ କରିବାର
କରିବାର ଅଭିଭବ କାହାର କରିବାର
କରିବାର ।

ମୁହଁଗାଲ ତୁମ୍ଭର ମନ୍ଦାଦୟ ସାହୁ
ପାଇବ ଦୁଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିଭବ କରିବାର
କରିବାର ଅଭିଭବ କାହାର କରିବାର
କରିବାର ।

ମୁହଁଗାଲ ତୁମ୍ଭର ମନ୍ଦାଦୟ ସାହୁ
ପାଇବ ଦୁଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିଭବ କରିବାର
କରିବାର ଅଭିଭବ କାହାର କରିବାର
କରିବାର ।

କେଶକମାନକ ରୁହ
ପ୍ରବେଳ ଶତକାର ବନ୍ଦିକାର ପ୍ରବାସ
ଓର ପ୍ରବେଳ, ସମାଜ ବୃଦ୍ଧିକାର ବନ୍ଦିକାର
କର ଦେଇଯାଏ । ଏ ଦେଇ ପ୍ରବାସକାର ଏବଂ
ବସନ୍ତକାର କରିବାର କରିବାର କରିବାର
ପାଇଁ କେବୁ କେବୁ କରିବାର କରିବାର
କରିବାର ।

ପ୍ରପ

ଶାଥକ ପୁଣ୍ୟକରଣ ଆହୁଗୁଡ଼ ।
ତାମନ୍ଦିରପୂର ଶୁଣ୍ଠି ଲୁହ ଚନ୍ଦରଷ୍ଣ ସୁଦୀ-
ଗଲ । ଏ ଉନ୍ନତିରେମଧରେ କଳାତ ଅବେଳା
ଖାତ୍ରୀ ଗାନ୍ଧି । କରୁତେବଳାର ହୀତାର ବରତୀ
ଯେ ଦେବପୁରୀପଦବୀରେ ଚକ୍ରର ତେଜିଧମାତ୍ରେ
ଆଗ୍ରା ଓ ପେଟ୍ରୋମାତ୍ରେ ଦେଖଇ ଅର୍ପିତ ଅରା-
ମେ ଗନ୍ଧାର ବନ୍ଦପୁରୀପଦବୀ-ପଲ୍ଲରେ ପତାଳ ଜାହାର
ରଙ୍ଗାୟ ଉର୍ବରୀରଣ ବନ୍ଦରୀ । ଅମ୍ବୁମାତ୍ରେ ପାହାର
ମଞ୍ଜ କେବୁଁ, କୁଣ୍ଡ ଅମ୍ବୁମାତ୍ରେ ପର୍ବତୀ
ଦେଖାଇ ସବସାଧାରଙ୍ଗର କୁଣ୍ଡରୀ ପ୍ରାଦେଶୀର
ଦ୍ୱାବପୁରୀପଦବୀ ସବୁ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି କ ? ଓର୍ବରୀ
ଅନ୍ତାରୀତ୍ରୀ ସବୁ ତିବା ତୁରି ଥାଏ, କର୍ତ୍ତାରେ
କଞ୍ଚା ର ସବୁରବାର ଶୁଣ୍ଠି ଦହାର ନାହିଁ
ଏ ର ଅଜାର ମୂଳକରଣ ଗଲ । ବିଜ୍ଞାନ
ସାହା ଓ ପରିପ୍ରକଳ କେବେଳ ତାରର ସବୁ
ହୁଅ ଥିଲା । ପେମାତେ ଯାହା କରିବେ କ
ହୁଏ କେତେବେଳ କର—ଏପରି ଅଜାରମୁଲକ
ବ୍ୟାକ୍ସାରକ ସବୁ ଯାଇ କିମ୍ବା ? ତେ
ହୁଏ ସେ କଥା ! ଶେଷାଟର କଟକ, ସୁତ୍ର
ଦିଲ୍ଲିରେ, ସମ୍ବଲପୁର ପର୍ବତୀର ଦେଖ
କାହାର ଗୋଟିଏ ଜଣା ଅନୁମୂଳ ମଧ୍ୟ ମେହିପା
ହୋଇଏ ଥାଏ । ହୁଏ ଅମ୍ବେମାତ୍ରେ କୁଣ୍ଡରା
ଶର୍ମନ ରେ କାନ୍ଦିତପୁରୀପଦବୀ ଯାହାକୁଣ୍ଡ କରିବା
ଜାପାର ସ୍ଵରୂପ ଶାସନ ପାଇବାକୁ କରିବା ଶୈଳୀର
ଦେବାର ସବୁର କଷ୍ଟପ୍ରତି ପେହ ସ୍ଥାନ୍ତର ଆଶ
ପରି ଅନ୍ତରୁକ୍ତବାପୀ କାହୁଁକି କି ପାଇଅନ୍ତର
କବାର ଏ ଜୋଧାବାହିମାରର କେ
କେବୋଜ କମଳା ଅଛି, ପେମାତେ ପେମାତ୍ରେ

ପୁଣ୍ୟ କାଳୁ ପଠାଇଯାଇଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ
ଅତୁମନବାଜୀ ସେ ମୁଖଧ୍ୟରୁ ବହି ଦେଇବ
ଥା କହିବ ? କଣାର ସନ୍ତାନ ପିଲାରୁ
ଦେଇବ ପ୍ରତିନିଧି ବାହୁଦୂର ଏବଂ କାଳୁ ଘାଇ-
ଘାଇଁ ମାତ୍ର ହରାହା ଅତୁମନବାଜୀ ସେ ଶୁଣିଥା
ଯେତେ କରିପାରିବେବୋହି । ସେମାନଙ୍କର
ଏ ପାଦମୟଙ୍କ ବାହୁ ତେ କହିବି କରିପେଇବ
ଦେଇଅଛୁ, ତାହା ଗାନ୍ଧିଗୁରୁମାତ୍ର । ତେଣାମ
କୁଳକ ପ୍ରକଳିଷ୍ଟ ଦକ୍ଷାର ଯେଉଁ ମଧ୍ୟ ଥାମାକବ
ଦେଇବ, ଦେଇବ ଏ କରିଦୁରେ କିବିଦି ଲାଭ
ତାକୁ ଦେଇବ ଥା ।

ପ୍ରକାଶକ

ଭାବୁରେ ପୁକାଶିକ ମଧ୍ୟୁବ—ଖରଚୋଟ—
ଯଦ୍ବୀଲୁ ସମ୍ମାନରେ ଥାମ କାହିଁ ଦୁଇ ବୃତ୍ତିରେ
ପ୍ରଭୁର କିମ୍ବା ଏହି ତେ—ତେ ଗାଡ଼ିର କଥାମ୍ବୀ—
କଥା ମଧ୍ୟୁଦୂଷର ମାତ୍ରମାତ୍ର ଏହିତ ଧରିବୋଟ—
ପୁକାଶିକର ସବୁଷଟ ସୁଧ ବିଶ୍ଵବ ତତ୍ତ୍ଵରେ
ଯମ୍ଭର ହେଉଥାଇ ଏହା ଉଚ୍ଚ ବନ୍ଦରରେ ମଧ୍ୟ
ମଧ୍ୟୁବଳ ରଜ୍ଯପାଇଦିବ, କିନ୍ତୁ କଥାମ୍ବ ମଧ୍ୟରେ
ଅତିଥ କେବଳ ଅଭିଧିକାରୀ କଥାମ୍ବ କଥାମ୍ବ ଧରି
ଦେବାକୁ କିମ୍ବା ସମ୍ମାନକିମ୍ବା ପୋଥେ ଯଥିରୁଣ୍ଡିଲେ
କୁଟୀର ବନ୍ଦରକୁ ଅଭୀକାରୀରେ ଥବଳ ହୋଇ
ଥାଇଛି । ଖରଚୋଟର ବଜାରଦେଇ ବନ୍ଦରର କଥାମ୍ବ
ଦୂରୁଷରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ ଏ
କଥାମ୍ବର ବୋର୍ଡ୍ ସଙ୍ଗାବଜ କହିବାବୁ । ବିହାର
ଦୂରୁଷର କଥାମ୍ବର ମଧ୍ୟୁବ ଅଭୀକାର କୁଟୀ
କୁଟୀ ଉତ୍ସବରେ କଥାମ୍ବ ବନ୍ଦରକାଳ କଥାମ୍ବ
ଦୂରୁଷ ଅମ୍ବେଶରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଆଜନ ପୁକାଶି
କଥାମ୍ବ ।

ପ୍ରକାଶ ମୁଦ୍ରଣ ।

କୁଟଳ—କେତେ ପରାପରା କବି ସାହେବଙ୍କ
ମାରୁ ଯନ୍ମଦ୍ଵାରା ପଢ଼ିଲେ ସାହେବଙ୍କ ମାଲ
ଅନ୍ତରେ ଖର୍ମରଚାରୀରଙ୍କୁ ଥିଲା ଅଛି
ମୁଣ୍ଡେ ଶାର ଥୁବା ପଢ଼ିଲେ ହାତୁ ୧୭ ଜାର
କୁରୋକୁ ଶାରି ଓ ମନୁଷ୍ୟ ହାତମୁଠ କବି
ଥିଲା । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧର ଅବଧିମୁଠେ ୨ ବର୍ଷ

ବୋଲାଇ ସୁକର୍ଣ୍ଣ ଏଗନ୍ତ ଯିବା ଆସିବା ମେନ୍ଟେ
କାହେବୁ କାହୁ କହିଲାଇଅଛୁ । ଏ ହେଉ
ଦେବାଳରେ ଉଚ୍ଚଦ୍ଵା କେତେ ପରତ ମନୁଷ୍ୟ
ବାଜାମୁଗରେ କଥା ହେଉଅଛି । ମୋହନ ବା
ଆଜି ଧରତ ସମୟେ ସମର୍ଦ୍ଦ୍ଵୀ ଏଠାରେ ଉଦ୍‌ଦ୍ଵା
ଆଇଥାଏ । ଏହି ସତ୍ତବ ଶ୍ରାନ୍ତ ଶ୍ରାନ୍ତ
ପ୍ରେସ୍‌ରେଟ ପେଇ କହେବାପେସ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣିତରେ
ଶରତ ଶାତମ୍ବିତ କହ ହୋଇଥାଏ । ସବୁ
ପର୍ମାଣୁନ କିମତେ ଦିଆପରିଦ୍ଵାରା କବା ସତ୍ତବ
ମନେନରେ ଧରତ ହେବ କିମା ଭବରପୁ ବର୍ମ-
ନରବ ହାର ତବନ୍ତି ହେଇଥିଲେ ବଲବନ୍ଦିବ-
ଆହୁ । ଭାବୁ ଧରି ଅଳ୍ପ ଏବଂ କୁରମ୍ବୀ
ଦୁଇକମଣ ଧରାଇ ମୁଣ୍ଡିଷ୍ଟଙ୍କ ନିଜାପେଇ
ପରିଷିର ପରି କହି ସହପ୍ରେବକ ଅମୁମାଳି
କାହିଁତ ଚିତ୍ତମୁନ୍ତିରାକ ଅଛନ୍ତି । ଅମାବାସ୍ୟ
ବର୍ତ୍ତିଷ୍ଟ ଏ ପନ୍ଦିତଙ୍କ ଅନୁମଳାକ କହ କାହିଁ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର ପ୍ରକାଶାଧାରେବର ଧରାବନ୍ଦ
ଛଇଲା ହେବେ ।

କ୍ଷୁଣ୍ଣନ-ମାତ୍ରିକ ।

ଅମନୀଳ କପ୍ରି ମାଲ ସୁକୁମାର ଉତ୍ସମଧିନେ
ବଜାରମଧ୍ୟରେ ପୋଖୁଚପେଇ ଦେଇଲୁ
ଅଟେଥ ବ୍ରାହ୍ମିନଙ୍କ ସମ୍ମାନକାମାଳ
ଗୋଟିଏ ମାଲକବ ସୁଲ, ଗୋଟିଏ କାତ୍ରଗତ
ପ୍ରାସାଦ କରିବାକୁଣ୍ଠିଲେ । “ଦୟକ ହୃଦି” କାମ
କେ କୁଏ ପଶୁ ପ୍ରାଣକ କରୁଇ କହିଲ ଅର୍ଥଦୂ
ଅର୍ଥକ ବୈଦିକତକର ଅକ୍ଷ୍ୟାକ କର
ଦିଲେ । ସେହି ଅର୍ଥରେ କୁରାମାଟ ମହ

ପୁଣ୍ୟକାରୀ ଗେହିରେ ଦେଖିଲା, କିନ୍ତୁ
କେବଳଶବ୍ଦ ସେବା ପୂଜା ମନ୍ଦିରରେ ଉପରେ
ଥିଲା, ଗୋଟିଏ ଦୁଃଖ କୌମାମାର ପୁରୁଷ
ମୁନିରାଜଙ୍କରେ ମାନ କରାଯାଇଥିଲେ । ପାଞ୍ଚଟି
ହକ୍କା ସଥାଇମାନଙ୍କରକବ ବାହ୍ୟରେ
ଅଛଇ ଅର୍ଟମୟ କଣ୍ଠକୁଣ୍ଡଳ ହେ । ଏହି ଦୁ
କାଳରେ ଶାକର ମୁଣ୍ଡପ୍ରକାଶର
ପରେକ ଲୋକଙ୍କର ଜୀବନ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହୋଇଥିଲା
ସେ ଏହିର ଘରମାତର ଶିଖାଦିଵୟଙ୍କେ ଘର
ପାହାଯି ଦେଇଥିଲେ । 'ତାକ ଅକୁଳଙ୍କ
କେତେକ ଅସମର୍ଥ ଛଇ ବନ୍ଧୁରେ ଏହି କାହା
କାହେବର ସ୍ଵଲ୍ପଦେହରେ ଅଧିକ
ସାର । ସେ କୁଣ୍ଡପ୍ରମାଣ୍ଡଳ ଶକ୍ତି ସମ୍ମାନ
କ୍ଷେତ୍ରର ହେଲ ପାଶାଯ୍ୟାର କରୁଥିବା
ବ୍ୟୁଧିତା ଏହି ଅଧିକ ଦତ୍ତାତ୍ରେର
ମାରକୁ ଦୂରାହିତ କରିବା କଥା କେହିରେ
ଏହି ନାହାନ୍ତି । ସେ ଏହିପରି କେବେଳ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମଜ୍ଜାଲକଳକ କାମୀ । କରିଥୁବେ <ବ
କେତେକ ସବୁ କର୍ମ୍ୟକରୁଣାର କାମିଗୁ ନ
ଗୋଟିଏ କରିଥୁବେ । ମହି ପୁନଃ ନିଷଫ୍ଟ
କେବେକ ମହିମାଦୂର ବ୍ୟକ୍ତିମାତ୍ରାକେ
ହତ୍ଯାକାରୀରୀର ସମ୍ମାନକେରୁ କରିବ
କରୁନାହେ ତବ ଶ୍ରୀପରବ୍ରାତ
କାହା କଥା କରି କରୁଣାପ୍ରମାଣ ପଠିବ
ତାହାର କଥା ହୋଇ ସ୍ଵାର ଉଚିତ
ତୋଳାଇଛି । କାନ୍ଦାର୍ମାନ କାଳର

କେ ଯେତେ ଆବେଦନ ଠାଇଲେ
ହେଲାବାବ୍ । କରମନ କମ କୁଳ
ପରିବାର୍ ସତ୍ତାର କିମ୍ବା ପ୍ରେସ ଫୋଲ ବହୁ
ପ୍ରଦ୍ରଗୁଣର ବିଦ୍ରବ ଏହାହୁ” କନ୍ତାର ବିଷୟ
ହେଲାଅଛି । ଆମ୍ବିମାନେ କ୍ଷୁଦ୍ରମୁଦ୍ର
ଦାତାଙ୍କ ହେଉଥି ଏହି ମର୍ମମୂଳକ ଶବ୍ଦରେବିବିବରଣ
ପାଇ ମଧ୍ୟମତୀରୁକ୍ତ ମନ୍ଦରେବିଦତା ମୁଣ୍ଡୁ ତୁମ୍ଭେ
ଗୁମ୍ଭୁ ଧରାଇବାକିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏବଂ ଜଳଇଲାକ-
ମାତ୍ରର ଅମ୍ବଦିନାର କିନ୍ତୁ କିମ୍ବାଅଛି । ମହିନ
ବାରୁକ୍ତ ପ୍ରକୃତର ଲୋକରଙ୍ଗେ କେବଳର
ଜରୁବରାତିକୁ ବୁଦ୍ଧିଲାଭକୁ ଅମ୍ବିମାନେ
ଏହି କମା କିମ୍ବାଅଛି ।

ଗୁଣମ ହନ୍ତକ ।

ତେବେଳିର ଚତୁର୍ଥ ପୁଁ ତାର ପ୍ରମାଣର
କେନ୍ଦ୍ରର ଧର ଶାସନଗ୍ରହ କରି କର ବିକଟପୂର୍ବ
କଲ ପିତାମୁଦ୍ରା ସାଇଦୁଲ୍ । ତେବେଳିର କରିବା
କରିବାର ତୁମୁଳାକା ଲାଗେ ପରିପାଠ ଦୁଃଖ
ଯେ ଦୁହକୁ ଦେଖାବାର ବୁଝିଲାକେ ପକାଇ
ଦେବାକୁ ତାଙ୍କର ମୁଣ୍ଡମାନ ଧରିବାକେବେଳେ
ବ୍ରାହ୍ମଦ୍ଵାରା ଦୁଇଜଣ କିମ୍ବାରହିବା କାହିଁ
କଲ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କ ଧୃତକର୍ମରେ । ତେବେଳି
କେଣ୍ଟ ବିଜୁଳରେ କରେ ହାରିଅବଳ ଶୀର୍ଷ
ବର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ତାର ସମୀକୁ ୧୦ ଦର୍ଶ କରିବା
ହୋଇଅଛି ।

ତେବେଳିର ମଠ ବ୍ୟାପାରୀ କରେ ବୁଦ୍ଧା
ତାରଟ କରିପଢ଼ି ମଠାଟିରୀମରି ବୁଦ୍ଧା ପ୍ରଭା
ଗମନ କରିବାକେବେଳେ କେହିଲେଇ ଯେ ଦୁହକୁ
ଦେଖି କରୁ ସେମାନଙ୍କଠାରେଥା ଧରିବା
ନିରବେଶ ହୋଇଅଛି ।

କୋଣାର୍କ ଜିଲ୍ଲାରେ ଦେଉଳେ ମୁଣ୍ଡଗାନ୍ଧି

ପଦ୍ମବୀରେ କାଂକର କିଳମାକ ବିଶ୍ଵାସ
ବହନେ ପିଲଗେଲୀ କରୁଥିଲେ । ୪୫ ପିଲଗେ
କାଂକ କଟିଲାର ମାଲଗେଲିକର କରେ ମାତ୍ର
କରୁ ଖରଦକ ଶ୍ରମକରକସୀ ହେଲାଇଛନ୍ତି ।

ଜାମୁର ଜୀବନଧରତରେ ଜାମୁ କେବଳ
ଫଳହାରୀ ଏକ କାମକର ଦୁଷ୍ଟଦେଶୀ ହେଲା
ମାତ୍ରକୁ ଯାହାକିମନ୍ତର ପ୍ରତିବନ୍ଦି ଓ କରୁଥିଲେନେ ଏହା
କରୁଥାରୁ ପରିଦିନ ଉଚିତ ହେଲା ଯାହାଠି
ଯାହାପରି ମୁହଁଥିଲା । ସେ କରେଲୁ ଚାକୁଳ
କାଗଜ ଶ୍ରେଣ୍ୟକୋର ଅରବନ୍ଦ ହେଲାଇଛନ୍ତି

ରହୁଥିଲା ତେଣୁକାଳେ ନଦୀରେ ପ୍ରମାଣ ଦେଖି
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣରେ ସାଧାରଣ ଏହି ପଢ଼ି ମନାଲୋକ
ସହି କରିଲୁଛି ଯାହା ହୋଇଗଲା ଯାଏନ୍ତି ।
କର୍ମକାରୀ । ଧ କରିଲ ଜଳିଗଲାବି । ଏ
ଶକ୍ତିରେ ଶାର୍ମ ଦେଇ ମୁଣ୍ଡ ଆଶ ଦେଇ
ଆସିଲାବି । କପ; ପୁଷ୍ଟିବୀମାନ ଜଳିଗନ୍ତି ।
ଜଳିଲୁବାଟଙ୍କ ଲୋକ ଘୋର ଅରୁଧା ଚାହିଁ
ରହିଅଛି ।

ରାଜ୍ୟରେ କର୍ତ୍ତାବେଳେ ବସନ୍ତ
ମଣ୍ଡା, ପିଆକ ପ୍ରକାଶ ଯାହା ଲଗାଇ
ଦେଖାଇବେ ସବୁ ପରିଚାର ଘଟିଲା

— ୪ —
ରହିବ କାହିଁଏହିକାଳେ ।
ପତ୍ର ୨୪ କାହିଁଏ ଅପରାଧ ସାଥୀ
ପରମାଣୁରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ସୁରମ୍ଭୁ
ଜାଗର ବୃକ୍ଷପଟ୍ଟରେ କରିବାକାମରେ
ଅଧିକରଣ ହୋଇଗଲାଅଛି । ଯଦୁ ତଥା
ଉତ୍ତର ବାଟୁ ସମ୍ବଲରେ ଉଚ୍ଚପୁର କର
ଥିଲେ । କଟକର ଡିଗାଟ ମାରିପ୍ରତ୍ଯେକ
ବାବୁ ଗୋଟିକାଥ ବାପ ସବୁଦିନ କରିବ
ତଥା ସମ୍ବାଦର ଦିନ ତାହାରେ ଅଧିକ

ହୋଇବେଳେତେ ଲାଜିମ୍ବୁ କାହିଁ
କରନେଇ ଯଥାସମସ୍ତକେ ଉପରୁତି ଦୋଷର
ପରିବାରୁ ସେ କେ କାହିଁ ଉପରୁତ କରାଯାଇ
ଯାଇବେ ଏହି ଅଶ୍ଵା କର ମହାମହାଶ୍ଵାରୁ
ଶ୍ରୀ ବଦାଚି ନିଜ ସ୍ଵପ୍ନର ଓ ଦେଖିବୁ
ବସୁବୁଟ କାକଖର୍ଯ୍ୟକ ଅନୁମାଣ କରିବୁ
ପାଇବା ଗୀତେର ଶବ୍ଦର ଏ ୧୦୦୦ମେତୁମ୍ଭେ
ପରିଚ୍ଛାକାର୍ଯ୍ୟ ଶାନ୍ତିକଳପରମ ହୁଏ
ପରିବର୍ତ୍ତନ୍ତର୍ଯ୍ୟ କରିବୁବୁଟ ସମ୍ଭାବନ ଆହେ କିମ୍ବା
ବରିଦ୍ଧିରେ । ପ୍ରଥମେ ବେଳରେ ଯାଇ ଫଳରେ
ନବାଚଳ ଓ ଭୁବନେଶ୍ୱରର କାରି
ସାହାଯ୍ୟରେ ଗୀତ ହୋଇଥିଲା । ଅତ୍ରେମ

ମହାବିଦ୍ୟାକର ମହାପତ୍ର ଉଷ୍ଣତ୍ତାକ ତୋର ଶାନ୍ତ କଥା
ଶୁଣି କବୁ ବିଦ୍ୟାମାନଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦୂତଗୁରୁ
ଏହି ବାଠ କଲେଖଣୀରୁ କାର୍ଯ୍ୟକ ଉଚ୍ଛଵି କାହା
କରିବୁଲେ । କହିଲାଗୁ ଦସ ପାହେନ ଅନ୍ଧରୁ
କାହିଁ ବନ୍ଦନଶେଷ ଦିନ ହୀନ କାହିଁ କାହିଁ
ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟକା ସମ୍ବନ୍ଧ କଥା
ସମ୍ଭାବକ, ଅନ୍ତରେ ଓ କଥାର ଉପରକ
କରିବୁଲେ ଏହି ସ୍ଥାମନାଥ ଶାଖୀ, ଓ ଅନ୍ତରେ
ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଜାତୀୟ ଅନୁଯୋଦକ ସମର୍ଥକ
ବନ୍ଦନଶେଷ । ତରେ ଏ ସବୁର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଶୁଣୁ ସ୍ଥାମନାଥ ଶାଖୀ, ବିନାତ କାନ୍ଦିଲା
ତୃତୀଯ କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ, ମାନୀରଜଣ ନାୟକୀ,
ଦିଲକାର ଦାତ, ଅର୍ଦ୍ଧ ଶାଶ ଏବାରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅନୁଯୋଦ ପ୍ରକାଶ କଲ ଉତ୍ତରାବୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଛଵି
କଥାର ଦୁଇକୁ ମହିମାଦେଶ୍ୱର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ସାଧାରଣକ ନିର୍ବିକର ସ୍ଥାନରେ କହି ଅନୁଯୋଦ
ନହିଁବୁଲେ ତେ, ତେ ଜୀବିତ କାହିଁ ହେବା
ଦର୍ଢିଗାତ ଦୁଇଟି ହୃଦୟ ହେ କେବେ
କାହାକର ଅନୁଯୋଦ ଏଠିବେଳେ କରିବୁ
କରିବୁକ ଦୂରାକ୍ଷରିତକେ ମେଘରେ ଏହି
ଦେଇଥିଲେ । ଅନୁଯୋଦ ପ୍ରାମା ମହିମାଦେଶ୍ୱର
ଅଭିନନ୍ଦ ଜୀବିତ ହଜୀରାକେ କଥା
କରିଥିଲେ । ପୁଣି ମହାଦେଶ୍ୱର ପାଦରକ୍ଷା
ସମ୍ପର୍କ ଅବସକ୍ଷତ କରେ କାହାକାରକ
ଦିଲାକୁ କହିଲେ ଓ କାହାକାର କଥା
ଜୀବିତ ଅଭିନନ୍ଦର ପାଠ କରିବୁଲେ
କାହାକାର ଦୁଇମୁହୂର୍ତ୍ତ କାହାକାର କଥା
ମହିମାଦେଶ୍ୱର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଥାକାର କଥା
ଦେଇଥିଲେ କଥାକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଥାକାର
କଥାକାର କଥାକାର ।

ତେଣା ମେହିକାରୁ ଲାଗେ ତେଥା ଯାଏ
ତେଣା ଦେଖିବାରୁ ଲାଗେ ପାଇବା
ତେଥା ଶବ୍ଦମାନଙ୍କରୁ ଲାଗେ କେବେଳା
ମାହିବଟି ୧୦ ଲା ହଥାକରେ ଦୂରି ୫୫୦
ପେଟ ବୁଝିଲେବୀ ଉତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଦୂରି କାହା
ପରେଥିଲୁ ଦେଲାଇଲାଜ ଟ ୪୦ ଲା ୨୫୦
ମଞ୍ଚର ଅଛି । ସତି କୁକୁରାକା
ଆରନ୍ତରେ କାହିଁ କାନ୍ଦିଲର ଅବେଳାଙ୍ଗରେ କାହିଁ
ଦେଖିଥାଇ । ମାତ୍ର ଏହି ତାରିଖ କୁମାର
ଦେଖିବାର ଅବେଳା ସତ ଏତର ବାହାର
କିମ୍ବା ପାଇଁବେଳୀ କାନ୍ଦିଲର କାହିଁ

କେବୁ ଦୂର କୋଣା ପ୍ଲଟମାନ୍ଦିଙ୍କ ବାବୁ
ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାତେ ଯେମାନ୍ତ
କୀବା ପାଠ୍ୟପ୍ରତ୍ୟେ ଏହା କହିଥାଏ । ମହାକାଳ କାଳ
ମନେ ସେମାନ୍ତଙ୍କ ଉଚ୍ଚ କ୍ଲାସ୍‌ର (Senior class)
ହିତ ବହୁ ବିଦ୍ୟୁ । ଏହା ମୁଖ୍ୟ ଅବଳୁ କାହିଁ
ଏକ ଦେଇବ କହିଥାଏ । ମାତ୍ର ଏ କର୍ତ୍ତା
କୁତୁଳ ପ୍ରତିକାର ଆବଶ୍ୟକ କଲା ଦେଇଥାଏ
ମୁକ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୂର କର୍ତ୍ତାମାନେ କହିବା
ପଢ଼ିବାକୁ Junior course ରେ ଏହା
କେବଳ senior course ରେ କହିବାକୁ

କରୁଣାମେହୁ ପରିଚେ ତଥାପି ସବ ଡଳକୁ
ଏହି ଦିନରେ ଜୀବାର ପରିଷ୍ଠାନ୍ତରେ ।

ବ୍ୟାପକ ଅତ୍ୟନ୍ତର—ସତ ୧୯୭୨ ମୁଣ୍ଡ କେ
ବ୍ୟାକାରୀ ଚିତ୍ରିତ ଦ୍ୱାରା ଲେଖାଯାଇଥିବା ଏହା ହାତର କଥା
କେବଳ ଉତ୍ସୁକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ହୁଏ ବ୍ୟାକ
ଅଭିଷ୍ଟ । ସଂଖ୍ୟାଶତରେ ୫୦,୦୫୦ ଜାତ କେବଳ
ମାତ୍ରମେହା ସମ୍ମଗ୍ର ଦେବିତଥିଲା ।

ପାତ୍ରକ ଅଧିନୀ—ଇମ୍ପର୍ଟ ଦେଇଲ

କୁଳାଙ୍ଗର ପାଞ୍ଜାହାନ କୁଣ୍ଡଳଠକ କରି
ଆବେଦ ଧୀମୀ ଆଶା ପାଖରେ ଦେବ ମହା
ଅଷ୍ଟମ ବର୍ଷିତୁବା ଅଯନ୍ତ୍ରରେ ତାଜାପରିଲ
ଅବଶ୍ୟକ ଏ କରିବ କାହାରେ ସୁଧାଖେଣ୍ଡେ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ
ଆବେଦ ଧୀମୀ ପାଖରେ ମିଳାଇବା
ଅପର ଦେଖାଇବ କାହାରେ ଆଶା ଆବେଦକ
କିମ୍ବାଖେଣ୍ଡୀ ଗାତ୍ରୀରେ କେଉଁ ତାବେ
ଆବେଦରେ ସଂଚାର ହେବାରୁ ଥି ଫୋ
ପାତ୍ରରେ ସେହିଗାତ୍ରୀର ବି ତାବ ସାହି
ଗାତ୍ର ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ । ତହିବେ
ତାକୁ ହୁଏ ସନ୍ଦେଶ କଲାପଦେଶ । ପରି
ଆବେଦ ଅବେଦ ଅବେଦ ଅବେଦ ଦେଖିବାରେ ଏବଂ
ଯେତୁ ଅବେଦ ବାହାରିବ । ଆବେଦମାତ୍ର ଏବଂ
ଆବେଦରେ କବାଣିତୁଲେବ କହିବାକାବ
ମଧ୍ୟରେତେ ଅବେଦକାବ କହିବେ ।

କିମ୍ବାଳ ସରଜୁହାଙ୍ଗ--ଅମୃତରର ସ୍ତର-
ମୁଖ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚ ସହାଯ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଏକାନ୍ତିମ ଏକ
କିମ୍ବାଳ ପ୍ରକାଶ କଲାକୀ ସ୍ଥରର ପରିବର୍ତ୍ତ
ଅଧ୍ୟୁଷିତର କମଳୀ ଏକ ପ୍ରାଦୂରେ ଉଚ୍ଛବି
ତ୍ୟବର ମହାନ୍ ନାନ୍ଦ କରିଥିବାରୁ ବିଶ୍ୱାସର
କ୍ଷେତ୍ରେ ଏ ବନ୍ଦ ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ମାନ କାର୍ଯ୍ୟର
କ୍ଷେତ୍ରେ ଏ ନାହିଁ ।

ଲକ୍ଷମ୍ବନ୍ଧ ଶ୍ରୀକରଣା—ଗାନ୍ଧୀ ଲକ୍ଷମ୍ବନ୍ଧ
ରୁ ବାବା ଦୁଇ ପିଲେ ତଥା ସ୍ଵାତ୍ମବର ଏବେଳେ
ଅନ୍ତରେ ହୋଇଥାଏ । ୧୩ ଡାକ୍ଟରମନ୍ଦିର ଯେ
କର୍ତ୍ତର ଜଳନ୍ତ୍ରୀ ଉଦ୍‌ବର୍ତ୍ତନ ପଲ୍ ପରେ
ଖୁବନେ କମବରା ନିମନ୍ତେ ଅଗ୍ରଞ୍ଜି
ଆଧୁନିକ ଯୋଗେ ତ ଗାନ୍ଧୀ ଉଦ୍‌ବର୍ତ୍ତନ ।

—103—

ପୁରୋଧ ଶମ୍ଭାଦ

ପ୍ରାଚୀକାଳେ କନ୍ଦ—ଅନ୍ତରେ ୧୫ ଗେଣ୍ଡ
ଠାରୁ ଖେଳାବ + ଶାଶ୍ଵତ ପର୍ବତୀ ପଟକା
ଛୁନ୍ଦବାହ କନ୍ଦ ବହୁତ । ମୋ ମନ୍ଦୀର କିମ୍ବା
ନମ୍ବର ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚବର୍ଷତ କର୍ମୀ କରଇବୁ ।

ଦେବ-ତାମନ—ଗନ୍ଧ ସାହେବ କାହିଁର କର
ପରାମର୍ଶର ପ୍ରଦାନ ଦୁଇରେ ଉଠିବେଳେ ମାତ୍ର
ଜଣମୁଖର ହେଉ ଥେବା ପ୍ରୋତ୍ସହିତ ଦୁଇଲେ
ପରମାନନ୍ଦରେ ଦୟାବଳୀ ପକାଇଅଛି । କମ୍ପି
ଯାଇ ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କା ପରମାନନ୍ଦ ହେବୁ ଥାଏ ଥାକ
ଆଇବ ଧରିବେ ତତ୍ତ୍ଵରେ କହି ପରମାନନ୍ଦ
ଅଛି । ପ୍ରାଣୀଯ ଦୂରି ଧରାବଳୀ ଦେଇ ତାମନ
ଜମାନା ହେବୁ ଏବଂ କେବଳ ହେଲାଗଲା ।
ଏପରି ଶରୀରୀୟ ଦୁଇଲୁହା କିମନ୍ତ ଏଠାରେ
କା କରିବେ ନୁହେ । ଜୀବଧା, କୃତ୍ୟତା
ଜୀବନବ୍ୟାପ, ଜୀବର୍ଷା, ଜହାନ୍ତିରପର ଏବଂ
କର୍ତ୍ତା କରି ବର୍ଷାରେ ସୁକା ଲାଗିଅଛି । ତତ୍ତ୍ଵ
ଦେବ ଦୂରି ଧେବାତ ହୋଇଅଛି । ତତ୍ତ୍ଵ
ଦେବ ଦୂରି ଧେବାତ ହୋଇଅଛି ।

ଶୁଣି ମେ ଯତ୍ତିକାରୀ ପକ ଉପରି
ନ୍ୟାଯକାରୀ ମୁଲ ପୁଣେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବା
କାମକ ହେତୁ ରେ କରି ମେ ମୁହଁ ସୁଧା
କାମକ ରେ ଜାଣି ଏକାକିବର ରେ ମେ କେବଳମେ
କାମକ ରେ କେବଳମେ

ଗୋଲଟିକର ଏତେଷତ୍ତ ଦୂମଶ—ତେଣା
ବଢ଼ିବାରେ ଗୋଲଟିକର ଏହେଠ ଥାଏ ।
[ଧାରା] ଜୀବିତର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯୁଦ୍ଧକଣ
ହୋଇ ହେଠେ ଏ ଚାହିଁ ସର୍ବାପାନ୍ତ ଉଦ୍ଧବେ
ଥରେ ଏ ତାରିଖ ଦିନ ତାପତ ଯାଇ ହେଠିକେ
୧୫ ତାରିଖ ଦର୍ଶାଇ ଉଦ୍ଧବେ । ୨୦ ତାରିଖରେ
ବିଶ୍ୱାସ ତ୍ୟଗ କରେ ୨୫ ତାରିଖରେ ଥମଳ
ଦିବେଇ ହୁବେଶ ହୁବେ ।

ସମ୍ବଲପୁ—ପେବକରେ ତୋଷ କଣ୍ଠ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପାଦକରେ କିମ୍ବା ପାଦକରେ

କେବଳ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମୁଦ୍ରାବଜ୍ଞାନ
ଦୂରବସ୍ତ୍ରା ପ୍ରାଣଶିଖି । ଏହାରେ ଅନେକ ଲୋକ
କୃବିରେଣ୍ଟର ପାଇଁ । ବାଲବୋ ଉଚ୍ଚରେ
ଗୋଟିଏ ହୁନ୍ତୁ ହୋଇଲ କଷିତ୍ତ ହେବୁ ଦିନ
ନାହିଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଯେତେବେଳେ ମୁହିଦା ପୋଇଥିଲା
ସୁଦେଖା ପର୍ଦ୍ଦର୍ଶି—“ହୁନ୍ତୁ ପୁରୁଷ
ଗନ୍ଧମର୍ଦ୍ଦିନାର୍ଥ୍ୟରେ ମହାତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଦୁଇ
ହର୍ଷର କେ ଯଠିବ ତହେ ସୁଅବିଲ୍ଲୁ ହାତ
ଅଛିନ୍ତି । ଯେ ସତ୍ୟକାରୀରେ ଫେର ଦେଖାଇ
ପରେ ସୁଧା ଓ ଅନ୍ୟକଥା ପ୍ରାଣ ଦିଲେ । ୧୫
୧୫ ମହିତ ପଥେ ହାରେପାଇ ତଥି ଭାଇଁ
ଶ୍ରୋଧାରରେ ବିଜ୍ଞାନବିଜ୍ଞାନ, ସୁନ୍ଦର
ନୂହା ଶାବଦକୁ, ହାତରେ ବବୋ ବହନେବା,
ଲକ୍ଷା ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରତ୍ୟାମନ, ଦୂରତା କବିକାର
ହତି ଭୟରେ ଶ୍ରୋଧ ପେଟ ଉପରେ ମହୁର୍
ଠାର ବବାନବା, ଦୂରତା ବୋଲିଲୁ ବିଜ୍ଞାନ
ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନରେ ଲାଇବା ଅଟେ ଜାଣା
ଅଧ୍ୟେ ହାତା ସେ ସତ୍ୟକାରୀରେ ଦେଖାଇ
ପଶ୍ଚାତ ପାଇଥିଲା । ଏହି ପର୍ଦ୍ଦର୍ଶିଲ ଉ
ଦ୍ୱାରା ଧରିଲା ? ବାଣୀଲାମ ଆଦିଗର
ବାହୁତ ସର୍ବପଥର ହେବାର ବହାର ବରତର
ଗନ୍ଧମ ଏ କଷିତ୍ତରେ ପଥେଶ୍ଵର ହେବା
ଅବଦର କଷିତ୍ତ ।

ବିଶ୍ଵମେହା— ସୁରକ୍ଷାପାତ୍ର ପ୍ରକାଶ
ସୁରକ୍ଷା ଯୋଗଜୀଳ, ଦାଖ ବର୍ତ୍ତ ମନ୍ଦାଶ୍ଵର,
କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର, ବିକ୍ରାଂତ, ହାତ୍ଯା, ମୁଖ ଏହି ମାନ୍ଦି
କାମୁକା ବୋଲିମାତ୍ର କିମ୍ବା ମୁଖରେ ଉପର
ଦିଲେ ହେମାରକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସୁକ ହେଥାଏଁ
ତାଙ୍କ ତବ୍ରିତ ରୋଗିମାଟେ ଦେଇ କାହିଁ
ଜୀବନାତ୍ ମାନ୍ଦିପରିବେ ସୁରକ୍ଷାକ
ଅସାଧ୍ୟ କୁଟେ ଲେଖକ ମନ୍ଦାଶ୍ଵର ପ୍ରକାଶ
ତାଙ୍କାଟି ଦେଖିଲ ପରେ ଉତ୍ସୁକକିମ୍ବା
ଜୀବନରେ ହୁଲାଲାଙ୍କର୍ତ୍ତା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଯେ
ଏମାରେବଳକ୍ଷ୍ୟ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀଅଶ୍ଵତ୍ଥ ଅନ୍ତରେ
କେତେବ୍ୟକ୍ତିବିନ୍ଦୁ ଧରିଛ ତାହା ସଂଖେ

କୁଳମୁଦ୍ରା ପାଇଲା—କୁଳମାରାଜୀବୀ
ତାଙ୍କ ଦିନ ରହିବରେ ମହାମହିମା
ଶ୍ରୀ ସହାଯିତା ଦେଖିବାକୁ ମହାମହିମା
ପରାପରାକ୍ରମରେ ଉଚ୍ଛଵିଷାହିତ ସମାଜର ବାର୍ତ୍ତା
ଅଧ୍ୟାବେଶନ ହେବ।

କେଣ୍ଟାଳୁରୀ ପାଦାବ ।
ଏ ଅଥଲିଲେ କଥା କେତୋଷୁ “ବିଆଳୀ
ଧକ କବୁ ହୋଇଥିଲୁ । ଏଠି କାର ସବୁ ଓ
ଯାହୋପରୋଗୀ କବ ତଥେଷୁ ଅନୁଭବ କମଳ
ଦୃଢ଼ି ଯୋର ବିଲାଙ୍ଗ ବଳିଟି ସବୁ ଏବଂ
ଏବକଷ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଲେଖ ମରେଇଥି-
କୁରରେ ପ୍ରାଚୀ ଶାନ ଦେଇଥିଲୁ । ଏ ଉପରେ
ଦେଇ ଦେଇ କୁପଶମ ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ
କୁଳକା ଅଛି ହୋଇଥାଏ, ନବଟିଲେ
ବୌଧି ଜୀବଧଳୀ ହେଁ କାନ୍ତିରଣକ ଏ
ସବୁରୁ ଜରିବିଲେକମାତ୍ରେ ବରାଳମୁଖରେ
ପରିବ ହେଉଥିଲୁ । ଏ କଣ୍ଠରେ
ଅନୁମାନର ଶାସତକର୍ତ୍ତର ଅନୁଭବ କଥା
ଅବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

ଶ୍ରୀକୃତୀ ।

To The Editor,
Utkal Dipika.

Sir,
The late flood of the Subnarekha, severe as it has been, has done a lot of damage to paddy crop and has turned several men and women into beggars. The flood advanced most terribly, though suddenly, and yet there

per minute was 10 miles. But it was a great blessing of the Almighty Father that it did not cause loss of lives. The damage done by the flood is irreparable and it is to be hoped that our judicious Magistrate who had been on tour to that side, might have been devising means to help the farmers materially. Then again there is another means by which a great deal may be done to ameliorate the ill, which so unexpectedly took the farmer class by the hip, and that is near the timely help which can be given all at once, by the Honorary Secretary and Honorary Organiser of the Co-Operative Societies of the Balasore Central Bank. The said officer has been on tour to the affected parts and surely he will do his best to mitigate the sad woes on the farmers.

In the meantime the rich must not be idling and hesitating, and waiting the askance of the Governing body to open their purse to gain a so-called Name. I as one am of opinion that we must at once see to the means to help our brethren and sisters and children and do our best to help them as best as we can. It is the duty most sacred of all. There are able Zamindars in the northern quarter who can easily help the desperate tenants. Choudhuri Bhagabat Pra-ad Mahapatra Samantaray is going to move a very good resolution as to cut off the bnd of a side river of Subarnarekha. And that has our best agreement and support, and we all also heartily welcome his so good resolution of turning the Present Settlement of our poor Orissa into a permanent one, and that has our Unanimous Support, and it is to be hoped that no insanity will prepossess any member to undo it; because it will save the Uriyas from continuous Ruin to which they are advancing, and the Benign Govt. will do both his proposals proper and Justice. Amen!

Sd. Anand chandra Pattanayk
Balasore) L. T. Zamindar
the 20th & School master
August, 1923

No. 315 WANTED. 8-9-23
Temporarily the following
moherirs and amins for the
Mayurbhaj settlement. Apply
with copies of testimonials on
or before the 1st Sept 1923.
Only candidates with practical
knowledge in the settlement
works need apply. The selected
candidate will have to join
on or before the 20th octo. 1923
at Baripad.

Attestation moharirs	50
nadar amins	25
Munshierims	10
Settlement office	
Moyurbhanj state	
Karpasada	P. O.

ଭବଲଦୀପୀକା

ଶାଖକ-୪ । ମୁଦ୍ରଣ

ଏହି ମୁହଁ ଶାସକପ୍ରଧାନ ଅକୁମାରେ
ପ୍ରାଚୀନତଃକ ବ୍ୟାକପ୍ରାଗକ ସବୁ ଓ କରିବ କଥିବା
ପ୍ରାଚୀନ ସମ୍ବନ୍ଧମାନଙ୍କ ଗାସବା ସହାୟମାନଙ୍କର
ତଥବର୍ଷ ପୂର୍ବମନ୍ଦିର । ଆଥବା କରେମୁର ମାସରେ
ଏହି ଅଭିଷେକ ଓ ଅଭ୍ୟାସମାନଙ୍କ ବାଜା
ତାହାର ଦୁର୍ଲଭରାଗର ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ।
ଦେଖିବ ପେଣ୍ଠିମାନେ କୁ ଗଲ ଫଳ କନରେ
ପ୍ରତିକଥ୍ୟ ପଠାଇଥିଲେ, ପେନାମୁର ପରିଚିତିଥି-
ମନେ ଗଲ କି ଏ ଶର୍ଷର କଣ କରିଅଛନ୍ତି, କର୍ତ୍ତା
ମାନ ତାହା ଜାଣିବାର ସମ୍ମତ ଅଧିକର ଅଛି ଓ
ପ୍ରତିକଥ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଜୀବରେ
ଦେଖ ଅଗରେ ନାହିଁବାକା ରତ୍ନ ଯେ
ଯେମାନେ ଦେଖ ଦିଲେ ଗଲ କି ଏ ଶର୍ଷର
ଠିକାର କରିଅଛନ୍ତି । ଦେଖିବ ଜନସାଧାରଣ
ପରିଚାର କରି ପଢାର କିମ୍ବା ବଳାପଳର
କୁଞ୍ଚିତ ହୁଅଛି, ତାହା ଅଭିଷେକର
ପାଇ ଗଲିବେ, କିନ୍ତୁ କାନ୍ତିକ, ସର୍ବା କଥାକର
କରିବେ । ଆମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି ପରିଶର୍ଷି” ଯେ
ଲଭତ୍ୱ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତିକଥ୍ୟ ହନ୍ତାର ଯାବ-
ଦୁଇଲୁ, ସେମାନେ ଏବଂ ମଧ୍ୟ ଯିବା କିମ୍ବିର
ଦେଖି କରିବେ । ଆମ୍ବେମାନେ ସେମାନଙ୍କ
ପ୍ରସ୍ତର୍ର ଯେ ସେମାନେ କେଉଁ ବାପରେ ଆଜି-
ଚଂପିରୁ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକଥ୍ୟ କରି
ପଠାଇପକୁ କହିବେ ? ଏହିଶାର କ୍ଷେତ୍ରମାନ-
କର ନନ୍ଦକୁଳର କଳକର ଦୋଷଙ୍କ,
ନନ୍ଦକାରେ ଏତେହୁବ ଗୋପମଳ ହେଲେ
ଏହି ମଧ୍ୟପଥ ନିର୍ମିତ କରିବା କମିଶ୍ର
ଚାକ୍ରି ତଥାନ୍ତି ମେଚିର କରେବିପ୍ରା କରିଗଲ
ଗାହିଁ କାଳେଶର କନେ କପ୍ରିରେ ଏତେ
ଅତ୍ୟନ୍ତର କାହାରୀ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ ମୁହା
ତୋତମ୍ଭି ପ୍ରତକାରର ବ୍ୟବହାର କରିଗଲ ଗାହିଁ ।
ତନ୍ଦ୍ରମୋର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟବହାରକ ସବୁ
ପ୍ରତିକଥ୍ୟ ଠାରିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେଲାଗାହିଁ ।
ଆହୁତି ପ୍ରମାନେ ପୁଣି ଦେଇବୁ କହିବାକୁ
ଯତେ କହିବାକୁ ସେମାନେ ପୁଣି ପ୍ରତିକଥ୍ୟ ହୋଇ
ଦେଖିବ କ୍ଷୁଣ୍ଣ ଦୂର କରିବେ । ଆମ୍ବେମାନେ
ଅନୁଭୋବ କରୁ ଯେ ତହିଁମାନେ ତଳାପକ
ପ୍ରତିକଥ୍ୟ ତଥାର ଯାବଧିକର, କଂମନେ ଦେଖିବୁ
ସତ ଅବେ ପ୍ରତିକଥ୍ୟ କଥ ଠାରିବାକୁ କହିବା
ପୁରୁଷ କବିତାକୁ ଜଣାଇ ଦେବେବି ? ସେମାନେ
କଥ କିମ୍ବା ଶର୍ଷର ଦେଖ କିମ୍ବା କି କି କମ
ଦେଇପାଇ ? ଦେଖିବାପରିକର ଏ ପୁଣି ପ୍ରତିକ-
ଥ୍ୟର କମ୍ପି ଅଧିକର ଅଛି ଏବା ଆମ୍ବେମାନେ
କାହାର କରୁ ତେ, ସେମାନେ ଅବତତିକରିବେ
ଦେଖିବାପରି ଅଗରେ କର୍ମ କରିବ ଏବପ୍ରତି
ନନ୍ଦକ କରିବ ।

ଆମ୍ବାଦେ ଏ ସଙ୍କରିତେ ଆମ୍ବାନାଳଙ୍କର
ଦୁଇ ସହଗୋଟି Hearld କବ କେଣ-
କାରିବ ତତେ କିମ୍ବବେଳେ ବିହିତ ଆଲ୍ଲା

କେବଳ ମାତ୍ରେ ଶବ୍ଦଗଠନରେ ସମୟ ଲିଖି
କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ପ୍ରେମାଚକ୍ର ବେଳେ ଫଥମ୍ବୁଦ୍ଧ
କେବଳ ମାତ୍ରେ ଏହି କରିବେ ତଥା ମୋ
କାହାକୁ କଂଚିହୃଦୟକ ସଜ୍ଜକୁ ନାହିଁରେଣ୍ଟ,
କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମେଘାତିଥି କ୍ଷେତ୍ର ପାଞ୍ଚ ଶହୁ କିଛି
ଯେହିମାତ୍ରକ ଗଲା କିମ୍ବା କିନ୍ତୁ କଳିବ
ଏଣେ କୋଣାର୍ଧୀ ଦେଉଥିବା, ସେମାନଙ୍କ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ହତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଳ୍ପକ୍ଷବ

କେ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରକଟିତ
ଅନୁଗୁଳର ମାନନିଷ୍ଠା
ଶୁଭା ଅପସ୍ଥିତରେ ଲାଗେ ଏହା
ପରିଶ୍ରମ କାରଦ୍ଧତ୍ଵ ଓ କାରଦ୍ଧତ୍ଵ
ଅତ୍ୟ ଚୌରାଷ୍ଟ୍ର ଦୂରରେ
ଆବେଦନ ହୋଇଥାଏ । ଏହାରେ
ବ୍ୟବହାର ଏହି ସବୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ
କିମ୍ତି ଅନୁଗୁଳର ଏବଂ
ଏହି ଲାଭଦେଲେ । ଅନୁଗୁଳ
। ବ୍ୟବ୍ସା, ପୁରୁଷ, ଚାଲେସା
ଯେଉଁ ବାବୀ, ଅନୁଗୁଳବାବୀ
ହାତିର ଦାମ । ଶିଖା ଉତ୍ସାହ
ଏ ସବୁ ନିହାରେ ଖରଚ
କରେ ଅନୁଗୁଳକେ ଖରଚ ହେବୁ
ଏହି ସେ ସବୁ ଥିଲୋ ଦୂରେଥି
ବ୍ୟବହାର ସବୁଦ୍ଦଳେ ପେହି ଅନୁଗୁଳ
ରଖିବାକୁ ଗୃହାନ୍ତି । ଯେବେଳେ
ମାନବର ଯେ କବା ଚାଲେ
ଚାଲେଯାଉଥାନ୍ତି । ଅବଶ କଣାମା
ଅନୁଗୁଳ ଅଭିଯୋଗ କଣାଇଥି
ଏହିପ୍ରାଚେବଲାକୁ ବଠାଇବା
କୁଳ ଅଧିକାର ଅନୁଗୁଳବାବୀ
ଏହିଯୋଗ ସବତାରୁ କରିବା
ଉଚିତ୍ୟାବେବାର ତ କାହାର
, ମାତ୍ର ମଧ୍ୟମଶ୍ରେଣୀର
କୁଳ ଗାହା ଏବେ ଲୋପ ପାରିବା
କୁଳବାହୀ ଅଛି ଉତ୍କଳର ଯେ
ଯେତ୍ୟାକୁ କଷ୍ଟପଡ଼େଇ କରିବା
କରିବାକୁଳ ସବତାର
ପ୍ରତିଶ୍ରୀ, ଅମ୍ବେମା
” । ଅନୁଗୁଳର ମନ
କୁଷାର୍ଗରେ ମଢିଯାଇ କହିଅନୁଗୁଳ
କରିବାକୁ ଗାହାକର୍ତ୍ତା ରହିଲା
ଆହୁକରେ ଆଲୋଚନାରେ
ଅର ଅନ୍ତର ମୁଲାକ୍ଷା ଏବଂ
ସବକାରକର ଏ କୁଟେର ଭାବ
ହିଁ ଅମ୍ବେମାନେ କହିପାରୁଛି
କହିପାରୁଁ ଯେ ଦିବାକର
ଏ ସୁଧାବରବାକୁଳ
ଅର ଭରିପାଇଛି ଲେକି
ଯୁକ୍ତ ଜୀବିତାସ ସବୁ ଅନୁଗୁଳ
୧୦୦ରେ ଶରୀରବିନାର
ଶୁଣ୍ଟି । କିନ୍ତୁ ସେ ତରା ଅମ୍ବେମାନ
ଆଦର୍ଶ ଦେବନ୍ତର ‘ବନ୍ଦର
ଦେବ’ । ଏ ସବୁ କଥା ଦେବ
ଶାସନପଥାରର ସୁଧାକ
ଯତେ ବାପ୍ରବଳେ ଅନୁଗୁଳ
ଦୂର ଦୂର ଭାବରେ ସବୁ
ମୁମାରେ ମନୁରିଗାରୁ
ଭାବେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏହେବୁ
ଅନୁଶ୍ରାନ୍ତକୁ ଲାଭଦେଲେ

କରନାଏଇ ପ୍ରସଙ୍ଗ ।

କଟକତଳ ଦେନାସୁଲଠାରେ ପ୍ରାୟ କ ।
ଫଳେ ବେଳାର ବିଶୁର କଞ୍ଚାରେ
କମଳେ ସୋରେ ଲଜୁବ ସବ କର
ଅପିସ ଏକ ଗୋଟିଏ ସେବପଥ ଅପିସ ଦ
କୁଣ୍ଡ ଅପିସହୁମୁକ ବର୍ଣ୍ଣରମାରେ ପ୍ରାଣଶା
ଦୂରେକେବେଳ ବନ୍ଧ ପ୍ରାଣର କ ପାଇଁବା ଏ
ମୁକେ ତେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତି, କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ସମ୍ମ
ଅପିସ ପ୍ରାଣଦ୍ଵାରା ହୋଇଅଛି, ଏକଥେ ଅପିସ
ମଧ୍ୟ ଶିଶୁ କଟିଯାଇବ ଅଛି । ରେ
ତା ଏକ ଉନଦିକ କେନାରଦିବ
ଏକନିକୁଣ୍ଡରେ କଟାଇଯିବ ଏକ ପରିହାର

ଅପ୍ରସବମାନେ କେବାହୁରବେ ଉପରୁ ତ ପରିପ୍ରେତ ଢୋଇଥିଲୁ, କହିପୁଣ୍ଡ ଟ୍ରେନରଙ୍ଗୀରୁ
ଥିବାକେବେ ପାଦଯୋଗଠାରୁ ବୁନ୍ଧାଶୀର୍ବଳ ହୁବିର ଗାଇ ସମ୍ମାଦପର ତେହି ଅର୍ପିବାକୁ ସଙ୍ଗରେ ଧରି
ପେଠାରେ ସେବକ କୁ ଅର୍ପିବାକୁ ସଙ୍ଗରେ ଧରି ପ୍ରାମାୟ କାହିଁବୋଟରେ କଷେ ନକଟିବର୍ତ୍ତୀ
ପରେ ଲୋହପ୍ରାଚ ଧରିବାକୁ ଧରେ । ଏହେ କେବେଳ ପଚବୁଦ୍ଧ ଧରିବାକୁ
ବେଳେ ପଚବୁଦ୍ଧ ଧରିବେ ଲୋହପ୍ରାଚ ଧରିବାକୁ
ବହୁକାର ସୀମାଲାହିଁ । ଏହର ସମ୍ବଲେ ଯାବୁଥର ସବୁ ତଳିଜଳ ମାଳିଟେଣ୍ଟ ଶ୍ଵେତ
ବସ୍ତୁ ସାହେବ କୁ ବିଧାତକର କାର ମହାଶୟଦ
ଖେଠାରେ ଭୁଷଣି କହୋଇ ସବୁ ପ୍ରଥମ
ବଜର ନିସବନତା ରାଜାନିମଟେ ଆମା, କାହିଁକି
ଆଜି ସଂଶୋଧ କର ତହିଁର ପୁଣିଧାର କଲେ
ଏହ ତଥା ହୁକୁର ସଂଶୋଧ କର ବର୍ଣ୍ଣିର ।
ତତ୍ତ୍ଵପରେ କଳିଯାଇଲେ କଳିବର୍ତ୍ତୀ ଯାଏ
ଶ୍ଵେତପୁଣ୍ୟବିଦ୍ଵାରା ପାଇଲୁ ଯାଇ ବିଗନ୍ତ କେବେଳ
ମାନଙ୍କୁ ଉପାର କଲେ । ଏହେ କଣାରେ କଳି
କମେରିବାପରେ ଧର୍ମଶାଳାରୁ କଣି ବିଷେ ଆହ
କେବାପରିବାରୁ ହେଉଲେ । ନିଷ୍ୱଦ୍ଧରେ ତାର
ସମ୍ବାଦ ଆସିଲେ କୁହରେ ଏଣ ଲକ୍ଷ ଦୃଷ୍ଟି
ହୋଇଥିଲୁ । ମହି ଏହା ଅମ୍ବୁଦ ମନେକର
ପ୍ରକାଳ ଧନ୍ୟାଦବାରୁ ଯେମାତମ୍ ଅନ୍ତରୁ
ବ୍ୟାଧ କଲେ ସେମାତେ ଶ୍ରୀଲେ ହାହିଁ । ଏହେ
ବାଧାଗରଣଗାରୁ ତତେ ଫେରିଗାମ ପଠିଲ
ସମ୍ବାଦ ଅଣାଇଲେ ଯେ ଏଣ କୁହେ ଏଣ
କାହା କର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲୁ । ଯନତ୍ୟ ପ୍ରଜାମନେକ
ଦୈର୍ଘ୍ୟର ବହିରେ । ବାଧାଗରଣଗାରୁ କହି
ଶେଷୀ କାହିଁରେ ମନ୍ଦ ଯତ କହା ସଂଶୋଧ
ପାଇଁ ସମ୍ବାଦ ପରିବାଦରେ ଧେବାଦର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଇଥିଲେ । ସମ୍ବାଦକାତା ଏହିବେଳ
କଷ୍ୟ କଣାର କାହାଗରଣଗାରୁକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ଷୟ
ଏହ ପ୍ରକାଦେଶକତାର ପ୍ରକାଶ କରି ବାରିକମେଷ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ଷୟ ଏବଂ ଅପରାଧକାର
ପୁରୀମାନେ ଅପରାଧ କାହାର ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି
କର୍ତ୍ତବ୍ୟକତା । ଏହାହୋଇଥିଲେ କମାତୁବୁଦ୍ଧ
ସମ୍ବାଦପାଇଁ ସମ୍ବାଦ କାହିଁବୋଟ ଦେଇ
ପ୍ରମାଦକର ପ୍ରାମାନ୍ତର ଗପକ ଏହ କେବଳକି
ବସ୍ତୁରେ ଭାବାପକ ବୌପ୍ରକାରେ ସମ୍ବାଦ
ପରିପ୍ରେତ କୋରି କହ କହ କାହାଁ ।

8

ମହାନ୍ତିକର ଦେଖାଗଲା
କାଥାକାଳ ମଠର ମଧ୍ୟ
ଦାସ ଚୋପ୍ତାମ୍ଭା କମ୍ପି
ଦେଶପୁରକର ସଜ୍ଜନ
ମୁଣ୍ଡପେରଇଛା ଏବଂ
ତେବା ଅଜ ଲଜ୍ଜକିନ୍ତା
ଯାହା ଉଦ୍‌ଦେଶ ଥିଲା । ବୀ
ପୁମାକ ପ୍ରୟାଣକର ଆଗ୍ରହ
କରିବେ କାନ୍ଦିବାନ୍ଦ କରି
ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ଦେଇ “ଆପା”
କୁମାନକିମ୍ବ ହେଲା । ମା
କାଳ ଦୁଇବିକଧାମରେ
ତାଙ୍କ ମେଘରେ ଦେଇଗେ
ଅନୁମନକରିଥୁବ । ଜଳସାଧ
ହନ୍ତୁମାତ୍ରକର ବାଜିକେବା
ହିବା । ଥେମରି ଶକ୍ତି
କାର ବରାଯାଇ ତ ସାଧ

ଲାଭରେ ଧଂକଳିବା

ବୁନ୍ଦଙ୍କ, ପୁଣୀତାରୀ, ଜଳଗ୍ଲାଉଡ଼, ଅଟ୍ଟିକାଣ୍ଡ
ଆମ୍ବଲୁଗିଇଲ ଅଗ୍ନିଧୂତ ଏହି ଦିନକାନ୍ତେ
ପ୍ରକାଶ ଏକ ସମୟକୁ ଏଥରୁ ଉଚ୍ଛବିଦକ ଦେଖା
ଦେଇ କାହାରେ ଧ୍ୟାନକାଳୀ ଫୋକର କରି
ଅଛି । ଜନ୍ମଶାଳ ବେଳଗାନ୍ଧିତତକ ପ୍ରଦତ୍ତ
ଦେଇବେ ସ୍ଵାଧୀନକାର ହୋଇ ଗଠ୍ଟ ହୋଇ
ଯାଉଥିଲା । କବିର ଶୋଇଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରମାଣିତରେ
ଶିଳ୍ପିତ କହିଲା ପରିମଳା କାମକାଳରେ ।

ଶ୍ରୀମାତେ ପ୍ରମାଣକେ ବ୍ୟକ୍ତକର ୫୦ କମ୍ବର ଲାଖ
ଧର୍ମଜ୍ଞଙ୍କେ ପ୍ରମାଣକେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ବାହୁଦି
ବୁଦ୍ଧି ମାଧ୍ୟକ ଏବଂ ଏକ ଟକାର ଗୋଟିଏ
ଦୂର ବାଦରେ । ସନ୍ତାନୀୟ ଶାନ୍ତିମନ୍ଦିର
ଶାନ୍ତିମନ୍ଦିର ଦୃଷ୍ଟିରେ ବଢ଼ିଥିଲା କାହୁକର
ଏହି ଉତ୍ସମ୍ଭାଵର ତାଙ୍କ ପରିରେ ପଥେକୁ
ଗୌରିର ବିଜ୍ଞାଯ । ଏଥି ସବୁ ଅମ୍ବେଦାର
ତାଙ୍କର ଉତ୍ସେଷ ଧର୍ମଚାରୀ ପ୍ରଦାନକର
ତାଙ୍କର ନିଜକାମକା ଦବୁଦ୍ଧି । ଲୋକ କଳାଙ୍ଗ
ଶ୍ରୀମାତେ ସାମାଜିକ ହୋତ୍ରେଭିତର ରହି ଅଧ୍ୟୁତ୍ତମ
ରହିଗାଲୁ ରହିବାରୁ ପ୍ରେମକେ ସାମାଜିକ
ହୋତ୍ରେଭିତ ସୁପରିଷେଣ୍ଡ୍ରିଆ ମହାଶ୍ରଦ୍ଧା
ନହିଛି ଆବେଦନ ସମ୍ବାଦରେ ବା ସ୍ଵାମୀ
ଉଦ୍‌ଦ୍ଦୃତ ହୋଇ ଉଣ୍ଟାଇବେ । କାରିବି
କରିବ ନମନେ ଏବଂ ଶାନ୍ତିକାରୀ ପ୍ରାପନ ଏବଂ
ତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବେଦ ଅଭିନାଶ ପରିମଳୀ କାର୍ଯ୍ୟ ।

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ରବକ୍ତ୍ଵକୁ ଶ୍ରୀ

ଶ୍ରୀ ବୁଦ୍ଧପାତାମଣ୍ଡଳକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାବୀ
ଜ୍ଞମରେ ଦେଖିଥିବ ଉତ୍ସବକ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ
ଧର୍ମଚନ୍ଦ୍ରା । ୧୯ ଧର୍ମଚିରକ ପ୍ଲେଟ କମନ୍ସେ
ଶ୍ରୀମାତା ମାତ୍ରର ଦୂର୍ଭାବେ ଶଂକାପାଦ
କରୁଥାଇଥାଏ । ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର କେବ,
ହୋଲ୍‌, କର୍ଣ୍ଣକ, ସ୍ଵତଂ ଓ ସୁରାଜାଦ ସତକ
ଆହୁର ଶ୍ରୀ ମୁଖୋସା ଅନ୍ଧାରମାତରଙ୍ଗ ହାର
ପ୍ରଭତ ହେଉଥାଏ । ଦୂର୍ଭାବ ପରମା ଶାଖାରେ
ଶ୍ରୀମାତାକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଗ୍ୟାଳୁଷାରେ ୧୦
ଟଙ୍କାଠାରୁ ୨୦ ଟଙ୍କା ଜର୍ମନ୍ତ୍ର, ଉତ୍ସବେଶକ
ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ
ଶ୍ରୀମାତାକ ୨୦ ଟଙ୍କାଠାରୁ ୨୦ ଟଙ୍କା ପର୍ସିନ୍
ଦୂର୍ଭାବ ଦେଇଥାଇଥାଏ । ପ୍ରେସର୍ସ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟ
ନିଜପ ଲଥାଏ । ଅଧ୍ୟନ ତାଳ ତିନିବର୍ଷମାହ
ସ୍ଵପ୍ନ ଅଟନା ଭାବେଗ ଲୁହରେ କଣେତ
ଯୋଗନା କରେନ୍ତି ଶ୍ରୀମଦବ୍ରଦ୍ଧ ପ୍ଲଟର କରା
ପ୍ରାଣଥାଏ । “ଶ୍ରୀମାତକ ଉତ୍ସବେଶକ ମହା-
ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଶ୍ରୀ ସରକ ଧର୍ମ ମହାମଣ୍ଡଳ,
କର୍ଣ୍ଣାର୍ଥ” ଠକଣାରେ ଆବଦତ ବହଚାକୁ-
ଦେବ, ଉତ୍ସବକ କେବଳ ଉତ୍ସବ ପ୍ଲଟର କେବେ
ନିଜାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ଲଟର କେବେ
କରୁଥିବ କ ?

ମେଲିକା ଶବ୍ଦ ପତ୍ର

ଗତ ଅସ୍ରାହିଲେ କଲିବଳାର ମହିମାନଙ୍କର
ମାତ୍ରାଙ୍କ ବନ୍ଦିବଳା ଗାଇଟ୍‌ରେ ବନ୍ଦିଶକ୍ତି ଜଣାଇଲେ
ତେଣୁ କଲାଯୁଧରେ ମାତ୍ରକରିଷ୍ଟନର ସବୁ ଯେବେ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଅଧ୍ୟସମୂହରେ ଗୋଟିଏ
ଦେଇବର କଲିବଳା ଏବଂ ତାର ଉତ୍ସବରେବେ
ଶୈଖ୍ୟତିଥିବ ଏତୁ ଯେ ବାରଦେବିତବ ମୁଣ୍ଡ,
କଳାଯୁଧ ପାଇବରେ କାଳା ଦଶା ଦହୁଞ୍ଚିଲେ
ତାଙ୍କ ମିଳିଲେ ଧାରାତି ଶୈଖ୍ୟ ପାଇବୋଟ ହୁତି
ଏବଂ କଳାଯୁଧ ହୋଇଲାଇଥାଲୁ ତାହା
ମେଟିଏ କଳାଙ୍କ ବନ୍ଦିର ପାର୍ଶ୍ଵରେ
ଯାହାରେ ଶିଖେଶାକର ପିତ୍ରଙ୍କ ପାଦକୁଳ
ହୋଇଥାଲୁ । କିନ୍ତୁ ଧକ୍ଷିଣ ପିତ୍ରଙ୍କ ଏହା
ହୁତିଲେ କଳାକୁଳ ସ୍ଥଳ ଏ ବେଶରେ
ନେଇଲାହୁ । ବର୍ଦ୍ଧମାନ ୬୦ ବର୍ଷର କାମକଳେ
କଳାପଦିଲ ମାନବ ତତ୍ତ୍ଵ । ସମ୍ମାନକଳିତା
କାଳାକୁଳ ଲିଭିଟ ମଧ୍ୟ ପୁଣେତିବ ପାଇବନ
ବେଶରେ । ତାଙ୍କ ବହିବା ଅନୁଷ୍ଠାନି
କାଳାଯ ବେଶର ଶକ୍ତିରେ ଉପରୁ କି ବୋଲି
ଅନ୍ତାବିନାନନ୍ଦର ପରାମର୍ଶ ହୋଇଥାଲୁ । ମାନବ
ଅନ୍ତରେଖାର ପ୍ରଭବ କଥା ଜୋଗନ୍ତିବ ।

କୁଳବୃତ୍ତ କରି ଜଳ ଓ ଅଭିନ୍ଦି
କାଳିପାଇଁ ପରାମରଶ ଆମ୍ବାନ
ବିନାନୀତି ହେ—“ଯାତ୍ରାର ସବୁ

ଅନ୍ତର୍ଗତ ମୋଃ ପାହୁରୁସ୍" ମୋଃ ଅପଦୟୁବ
କରିଥାଇ ଓ ଉତ୍ସାହିତୀରେ ଶୁଣିମାନେ
ଏଠାର ଖୋଲୁ ସବୁ ଓହି ଶାଖାବଳ ଓ
କେଜାତିରାହାସ କଳ ପାଇବା ଆଶାରେ
ଅକୁ ନହୁତରେହେଲ ଭୂଲୁମୁଢ଼ ବରାହକୁ ।
କିନ୍ତୁ ଗତ ତତ୍ତ୍ଵର ବିଷତେର ଯଥାସମୟରେ
ପାଇଁ କି ପାଇ କେବଳ ଅର୍ଥବଣ ସିରୁଦ୍ଧ
କଳକର ଆଦାନ୍ତରଦିଲ ଅନ୍ତୁଥିଲୁ । ଏହି
ତଥବ୍ରତ କେବଳ କରୁଥିଲୁ କହୁବ ର ଆବେ-
ଦନ କରି ସୁତା କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ହୋଇଗାନ୍ତି
ନା ହେଉଗାହିଁ । ଜଳିଛ ବର୍ଷ କୁଷ୍ଟୁଅଗବ
ଏବ କେତାର କଳ ଆବେଁ କି ପାଇବାରୁ
ଦ୍ଵାରା ପଥର ଓ ସାରଧ ଫଳ ଅହାବିଲ
ଦର୍ଶୁତ ନ ହୋଇ ପାଇବାରୁ ଶୁଣିମାନଙ୍କର
ଆନନ୍ଦକ ଟ ୨୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା (କୋଣ୍ଡା-
ହଜାର ଟଙ୍କା) ର ପରିମା କଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।

କରୁମାନ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ପରିଚୟ କରୁଣ କାହାରେ
ପରିଚୟ ପଥେଷୁ ନାହିଁ । ଶୁକର ଶୁଷ୍ଠିମାତ୍ରକ
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା କେନାର ଜୀବାଟମେଣ୍ଟ କିମ୍ବା
କରେ ଗତିପୂରଣ ଆଇବା ଆଶାରେ କେବାଳ
କର୍ତ୍ତୃମଧ୍ୟକ ନିକଟ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ଆଶାବର୍ତ୍ତ
କେନାର କର୍ତ୍ତୃମଧ୍ୟମାତ୍ରେ ହେଲୁଥାବ କରୁଣ କିମ୍ବା
ପ୍ରକଳାର କରୁଣର ତେବେକ ହେବେ । ଅଧିକର୍ତ୍ତ୍ଵ
କରୁଣ କର୍ତ୍ତର କଳକର ଉପରୋକ୍ତ ମୌର୍ଯ୍ୟା
ମାନକର ଅବାସୁ ହେବେ ଏହା ମର୍ମମେଷକ
ପରିଚୟ ଦେଖାଇ ଅପରାଦ ଓ ନେତ୍ରୁଭବା କେବଳ
ଆଶାକର୍ତ୍ତ୍ଵ ମେ କର୍ତ୍ତୃମଧ୍ୟ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶୀଘ୍ର
ବୁଝିବା କରିବେ ।

— * —

ଗ୍ରୀକ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟାକ ।

ଅଛି ମହିଲାରେ ଶାନ୍ତି କେ ପୂର୍ବଜୀ ଶାମକ
ଗୋଟିଏ ସ୍ଵତ୍ତୁ ଜଗଇ ଅଛି । ସେଠାକୁ ଜଣେ
ଲାଗିଲାଯାଇ କେତେବେଳେ ଏହି ତତ୍ତ୍ଵର ଏ କଣେ
ସହବର ଯାଇଥିଲେ; ଶ୍ରୀକ ଶୀମାନ୍ତର ପୁଣେ
ବାକାରିଆ ଶାମକ ଏକ ଦାନୀରେ ଘୋର ଉଚ୍ଚର
ମଧ୍ୟରେ ପଥ । ସେହି ବାଟରେ ଉଚ୍ଚ ଲାଗିଲାଯାଇ
ମାନ୍ଦ ମୋଟରରେ ବର୍ଷ ଯାଇଥିବା ପୁଣେ
କେତେକ ଲୋକ ଗୋଟାଏ ମନ୍ଦ ବାଟରେ
ପକାଇ ଦେଇ ପଥସ୍ଥ କରିଥିଲେ । ସେମନେକ
ଏହି ସଥରେ ବାଧାତାର ମୋଟର ଅଫଟାରର
ପାଶରେ ଏହି ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ଆମ୍ବି ପିଲାରର

କେବେ ପାଇଁ ତାମାର ମୁକ୍ତ ହେଲେ । ତଥାରେ ସେମାନେ ମୁକ୍ତ
ହେଲେ । ତଥାରେ ଦେଖି କୁଟୁମ୍ବା
ତାମ୍ଭର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ, କରୁଥିବା ମେମାନର
ଦୂରେବେ ଅସୁଧ ହୋଇଗାନ୍ତି । ଶ୍ରୀଚନ୍ଦ୍ରନେ
କହିଲୁ ହତ୍ୟାକାରମଣିଙ୍କ ପ୍ରୀତି ଦୁଃଖ ଆଜି
କାଳମୂର୍ତ୍ତିର ଲେବ, ତେବେ ପ୍ରୀତି ଆଜିକାର
ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ସହିତ ପାଇବ ଗୋଟିଏ ତେ
ଦୁଃଖିଙ୍କ ଏବଂ ତେ ଅପ୍ରକାଶ ମାତ୍ରକ ଧରକର
ସଜ୍ଜାରେବେ । କିନ୍ତୁ ଯତାର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ
ମେଧାରୁ ଏହି ସବାର କାମୀରୁ ଏହାର
ପଞ୍ଚଶ୍ରୀଧ ସମୁଦ୍ର ଜୀବନବର୍ଣ୍ଣମଣତୁ କେତେ
କୁହାଏ ହାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସବାଳୁ ବହେ । ପ୍ରୀତି ଯଥିଲୁ
କାର ତର୍ହୁମଧ୍ୟରୁ ହେଲେବୋଟି ସ୍ଵାକାର କର
ଅବଶେଷ ପ୍ରସ୍ତାବମାର ଉତ୍ସବର ପାଇବକି କି
ବବୋଲୁ କରେ । ଏ ଦିନରୁ ମୀମାଂସା ନ ହେଉଥି
ଯତାରେ ପ୍ରକାଶରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ହର୍ଷମୁଖୀ ହୋଇ
ତଥାତ୍ୟଶ୍ରୀକ କାନ୍ତିନାଥ ଦୂରାକାର ଆହୁମର କର
ଦୁଃଖ ଯତ ଉତ୍ସବରୁ । ସହାର ଶ୍ରୀମାନ୍
ତମାବରେ ସମୁଦ୍ର କି ହୋଇ ଶ୍ରୀମାନ୍ କରିଥ
ଆଏ ଶୁଭରେବେ ଶ୍ରୀମାନ୍ ଅଧିକାର ଉତ୍ସବରୁ ।

ଶ୍ରୀକମାତେ ହଜୁହାନ୍ତର ଯୋଗ କିମ୍ବା
ହେବା ଏକ ସଜ୍ଜଦାତ ସାରକ ପଳକରେଣ୍ଡ
ପୌର୍ବ ଯାହା ସଂଧିପୂର୍ବ ବରତାକୁ କହିବେ
ଶ୍ରୀପ ରହୁରେ ସତ୍ତତ ପ୍ରବାନ୍ତ କଥାକ ବୋଲି
ବହୁଦର ମନ୍ଦ ଲାଗି କହୁରେ କହୁରେ

କଲ୍ପନାରୁ । ରଜାଇସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଉଦୟକୁଳୀ
ଅଧିକାର ଦିଲାଗାରୁ ଯି ବାଂଦରେ ଗ୍ରୀବନାମେ
ପାଇ କେଇଥିଲେ । ରଜାଇସ୍ତ୍ରୀକ ଉଣିଶ୍ଚ
ମୋହମ୍ମଦ ଉଦୟକୁ ପେଇଶ ଆଜା ଏହି
ସୁରକ୍ଷର ପୋଡ଼ି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ଜାହାନ
କୁଳକଣ୍ଠେ ଥାଣୀ ପ୍ରଭାସ ଉଦୟକୁଳୀ ଯେ
ସେମତେ ଉଦୟକୁଳୀର ଅସ୍ତ୍ରୀ ରାବନର କଣ୍ଠର
କର ଅଛନ୍ତି; ବସନ୍ତ କୃତ୍ୟାବାଣ ଓ ରାଜୀ ଏବର
କର ଯୋଗିଥିବୁ । ଏହିପୁରକ କଲାକାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେମାନେ ଉଦୟା ଅଧିକର କରି ରହିଛେ ।
ଏହି ଉଦୟକୁ ଅଧିକାର ଉତ୍ସବରେ ପ୍ରୀତିର ୧୫
ବରା ଅନାଥ କିନ୍ତୁ ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି । ଉଦୟର
ଉତ୍ସବର ଏବଂ ଜ ୫ । ଏ କର୍ମଗୁଣ ଉତ୍ସବ
ଉତ୍ସବରେ ଅଟକ ଥାଇନ୍ତି । ଉତ୍ସବରେ
ବାଣୀ, ରଜାଇସ୍ତ୍ରୀମାନର ଉଦୟକୁ ସମୀକ୍ଷା-
କର୍ତ୍ତ୍ଵରୀ ଅବ ଉଦୟକୁ ହୃଦୟ ଦୀର୍ଘ ଅଧିକାର କରି-

କରିବାକୁ ଦ୍ୱାରା ପରିଚୟ କରିବା
ପାଇଲୁ ଏହି ହୀର ହୃଦୟ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ଅଣାଯାଇ
ଥାଇ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ବମେଘମାତ୍ରର ଏ ଦିଶା
ପାଇବେ ଅପଣା ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ଅଟେଲବେ
ଅମାର ଅଳ୍ପି । ଦିଶେଦିଶ ବ'ନହେବ କର୍ତ୍ତା-
ମାତ୍ର ସମସ୍ତବିନ ଏହି କରିବା ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ରେତୁଟିର କସା କାନ୍ଦାହେବ ଗଢ଼ ସମୀକ୍ଷା
ଅରଥମୟ ଅଳାନରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶ ହୀଠ
ବୋଲର ଆସ୍ତାକର କରିଥିଲେ । କଣ୍ଠ ଗୀତ-
ଲୋକଦୋଷକରେ ନିକଟ ଦର୍ଶାଇ ମୋଦରର
ପ୍ରାମାନିକଙ୍କ ସହସ୍ରାଧିତ ପ୍ରତା, ବାଚପାତ୍ରକ
କରି ଏବଂ ଗଡ଼ର ଅନ୍ତରକାଳ ଅଧିକାରୀମାନେ
ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଉଜ୍ଜ୍ଵଳାର ଶେଷକ
ରେତୁଟିର ଆସ୍ତାକର କବି ପାଦଥିଲୁ । ନିଃବନ୍ଧ
ବାଜାଙ୍କ ଧର୍ମତ ଅବସରପାତ୍ର କାତା ଏବଂ
କମଳାତଙ୍କ ଭ୍ରାତାଙ୍କୁ ଉପରୁ ଉତ୍ଥିଲେ
ଲୋକମାନେ ସୁରକ୍ଷିତପାରେ ଦୃଷ୍ଟିଦୂର
ଦୋତନକରିବା କିମ୍ବାରେ ନିଃବନ୍ଧାକାନ୍ଦାହେବ
ବିଶେଷ ଉତ୍ସାହର ସହିତ ପରିଶ୍ରମ କରିଥିଲୁ
କନ୍ଦମୁଦେଖଟୁ କିନିକ ସକାଳ ଦେଇଏ ଦେଶର
ଜରୁପ୍ରଗମ୍ଭମତ ଦେଇଥିଲୁ । ରାଜୀବାଦର ଏଷାହ
ପ୍ରୀତିଜୋକର ଏବଂ ମେଳକ ଅଞ୍ଜଳି ମଳନ ମଳକ
ନିଃବନ୍ଧ 'ରାଜୀବାଦରକର ଏଷାହ ଉପେକ୍ଷାର
ଆଗରିଥିଲା ପରମାତମର ବିଷୟ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପତ୍ରିକାରେ ଉପରେ

ପରମାଣୁ ଟା ୧୯ ଦିନକିରି ଦେଖାଯାଇ
ଦଳକେହକିଲୁକ । ମଠର ମହିମହାରାଜ
ଶ୍ରୀମତୀ ? ଏ ମସ୍ତକର ବାରାନ୍ଦୁକ କାଷା ମହିମାଦୟ
ଲହୁଲୁକ । ସାଙ୍ଗରଦିନରୁ, କମ୍ପିର ମେମ୍ପକ-
ମାରକ ତତ୍ତ୍ଵ କଥାକରେ ଲାକର କରାଯାଇଛି
ଅନ୍ତେଥିଲୁ ବ୍ୟାପ ପମାଲେ ହର ଦିନର
ପଞ୍ଜିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ବର୍ଣ୍ଣମାତ୍ର ଶ୍ରୀକିରଣ
ମନ୍ଦିରର କୃତ୍ତମାତ୍ର କମ୍ପି ମେମ୍ପରମାତ୍ରେ ହସ୍ତଗତ
କର ମନ୍ଦିରର ଗଳଟ ଅବଳିଷ୍ଟ ଦୂରଧ୍ୟାବଳୀ
ପାଇବା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦବୁଣ୍ଟରୁ । ଉପରୁ ତ କମ୍ପି
ମେମ୍ପରମାତ୍ରକ : କାର୍ଯ୍ୟକଲାପରୁ କଣ୍ଠକେବେ
ଯେ ଏକତ ଶ୍ରୀକିରଣ ଉପ୍ରେଚ୍ଛା ଏବଂ
ମନ୍ଦିରର ଘୋରଭାବ ଅବେଳା କିମ୍ବା ସାଥର
ହେବ । ଗୁରୁ ପେମାନଙ୍କ ସବୁତା ପରିଣାମ କରିବ
ଏହି କାମକା କରୁଥିଲା ।

三

‘କୁଳର ସମସ୍ତପ୍ରେସ—ତାର ସକଳ ୧ ଟଙ୍କା
ମନ୍ଦିର କର୍ମଚାରୀ । ଉତ୍ତାବେଳୀ ଯେଉଁହାଏକ
ପ୍ରଦର୍ଶନ । ‘ଶ୍ଵାର୍ଥଜା’ ଶ୍ରୀ ଜଗବାଣୀ ନିଜ । ଜନପଦି
ଦ୍ୱାରା ସଂରକ୍ଷଣ କରିବ ଅବ୍ୟାକ୍ଷ । ‘ଶ୍ଵର୍ତ୍ତବାହିନୀ
କଣ୍ଠାତିକର୍ତ୍ତା’ ୧ ଟଙ୍କା ଦରରେ, ମୁଖ୍ୟାବାସନ

ବୁଦ୍ଧ; କୌଣସିଥା ଏ ଦେବମା—ଏମାକଙ୍କଳ
ପତେବନ୍ଦର ପାଶଚନିହି ପରେଥିଲ କିଛି
ପତେକର କୈରାଗ ବା କିମ୍ବଳା କଥୀଖି
ପଦକଳରେ ଲେଖିବ ମହାଶୟମ ଶଠଳ
ଆତିକାଳ ସମ୍ମୁଖରେ କୁଳକୁ ଦୂଷକୁ
ପ୍ରପାପିତ କରିବାରିଅନ୍ତରେ । ମବ୍ବିଜୀ
ଲାଗିବାର ଧରଣ ନୁହିବ ଓ ପ୍ରକାଶମୟ
‘ପଦକଳ’ ର ଜାଗିଥାଏ । ବୁଦ୍ଧାଳକ୍ଷମ
ପରସ୍ପର ବାହାରର କଥାଖାତ କରୁଥିଲେ
ଦୂର ଦୋଷଥାରୁ । ସମ୍ବନ୍ଧ । ‘ଶୁଦ୍ଧବ୍ୟାପନା
ବିତତ—ଆମମଳରେ ଏଠାରେ ‘ପଦକଳ’
ଦ ଅଧିକା କଥକୁଠ ହୋଇଥାଏ ତା ରଖି ଯୁଦ୍ଧ
ପାଠ୍ୟ ପାଇବାର କିମ୍ବାକ ଘରସ ମିଳିବାହି
ଦେବ ଦୟା ର ପୋଥାକରାମ ମହାମାତା
କାହାରିରେବ ମାଧ୍ୟମ କମର ସିକ୍କିବାର
ଦୂରପାରେ ଏମକୁ ଏ ଅନ୍ତମ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ

ହାତରେ, ଲୋକଙ୍କ ମନ୍ଦ ଆଜୁଛିରେ ପଥ୍ର
ପାର ଗାବଦରେ ତାହାରୁ ପ୍ରତି ମାଦିରକହିଲୁ
ତତ୍ତ୍ଵ । ଏ ସ୍ଵରୂପଙ୍କ ମହାଶ୍ରୀକର “ମଧ୍ୟମୀଳେ
କୁ ଯେଷା ହୋଇଅଛୁ” । ଲେଖକ କୃତରୂପ
ହେଉ ଉଷ୍ଣଦୀର୍ଘ ପାଠ୍ୟଧର୍ମରେ ପ୍ରମାଣିତ
ହେଉଥିଲୁ ପାଠ୍ୟଧର୍ମର ପ୍ରମାଣରେ ପ୍ରମାଣିତ
ହେଉଥିଲୁ କରିବାର ପାଠ୍ୟଧର୍ମର ପ୍ରମାଣରେ
ପ୍ରମାଣିତ ହେଉ ପାଠ୍ୟଧର୍ମର ? “ବ୍ୟାଗରଙ୍ଗ
ପରିଚାରର” ଗେଣ୍ଡର ହିସ୍ତୀ । ପ୍ରମାଣରେ
ପ୍ରମାଣିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧ୍ୟାନାଶ୍ଚ ଦିନିର ଲେଖକ
କୁର ମଧ୍ୟ ତୌଷ୍ଣେ ଧାରାକି ସମାର ଦେଖାଇବା
ପାଇ । ଲେଖକ ଉଷ୍ଣଦୀର୍ଘ ସହି ହେଲା
ପ୍ରମାଣରେ ଅଗତ କରି ଥାଓ ସାଧକଙ୍କର
ପାଠ୍ୟଧର୍ମ ସାଧକ ହରିଅଛନ୍ତି । ସହିତଙ୍କ
ଗୋଟିକ ଉଷ୍ଣଦୀର୍ଘରେ ପ୍ରକଟିତ ହେତେହ
ପ୍ରମାଣରେ ବ୍ୟବହୂତ ହୋଇଥିବା କିମ୍ବ କିମ୍ବେ
ଏହି ଦିନିଥ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟନ୍ତମାତ୍ର (ଯଥ—“ଶଶିମାର
ମାରତାମେତ୍ରେ” ଲପାଠାର୍) କହିବାର
ବାହିନ୍ୟ । “ଅପେ ଅପେ” ଶ୍ରୀ ଉଷ୍ଣଦୀର୍ଘ ମହା-
ପାଠ । ଅନୁଭାବ କାହାକି ହୁବସୁର୍ଯ୍ୟୀ ସରଳ
ହନ୍ତା । “ଗୋଗାଳକୁଟ ପ୍ରକ୍ରିଯାକି” ଶ୍ରୀ ପତ୍ରାର
ମନ୍ତ୍ର ମହାତ୍ମା । ଗୋଗାଳକୁଟ ପ୍ରାଚୀକ କରି ।
ତାହାର କୁଟିର ପ୍ରକ୍ରିଯାକୁଟିର ପତ୍ର
ବସାନ୍ତ କି ସବଳ, ପ୍ରାଞ୍ଚଳ ଓ ଲକ୍ଷତ ମଧ୍ୟରେ
ଏହି ଉତ୍ତରରେ ବନ୍ଧେସୁ ଉପାବେମ୍ବ ସଙ୍କାଳ-
କୁଟିର କେଶାଳକୁଣ୍ଡ ମଳ୍ଲାବିଳି” କାମକେ

ପ୍ରକାଶକ

Digitized by srujanika@gmail.com

ବୁଦ୍ଧିମୂଳ୍ୟ ସମ୍ପଦ ।
ବର୍ତ୍ତନ ହେଉଥିଲା କୁରକ ଧ୍ୟାନର
ଗ୍ରହଣ ଶାକ ବାହାତୁର ପ୍ରସର ଅବଦୁର ମନ୍ଦର
କାଳକୁଷେଲରେ ପ୍ରବେଶ କେବୁ ଉତ୍ସନ୍ଧାନ
କର ଦିନ୍ମାଳ ଅପିତ୍ରାଣ ହେଠଳିତରେ
ଅଛିଏବ ପରବେ [ଅନ୍ତରକ୍ଷଣ ସମ୍ବନ୍ଧ ଟ ୧୫
ଜେତନରେ] କପତ୍ରିତାହାର ଉଠକରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷର
କୁହାନ କରି ଆହୁତି । ଶାକ ବାହାତୁର ମନ୍ଦରମୁକ୍ତ
ହୁନ୍ଦିବିରୁ ମନ୍ଦାକନକୁଣ୍ଡ ଉତ୍ସନ୍ଧାନରେ ପରିଚିତ
ହେଲା ଅହୁତି ଏବଂ ହରବାବରୁ ଉପମୁକ୍ତ ପରି-
ଲାନ ଦର୍ଶନକୁଣ୍ଡ ।

୧୯ ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅହ ଦେଖାଯତ କିମ୍ବା ଜଗନ୍ନାଥମାନଙ୍କର
ପ୍ରକଳ୍ପର ବନ୍ଦରାତ୍ର ଦୁଃଖମାନଙ୍କର ସତ୍ତ୍ଵ
୧୯୧୬୫୨୪ ମାର୍ଚ୍ଚ ସତାରେ ବର୍ଷର କରିବା
ପାଇବାର ଅଗାମୀ ଅତ୍ୟୋବନମାସ ଶାହୀ ଦିନ
ଏହାର ଶୁଦ୍ଧିତାର କରା ବେଳେ ୧୦ ବା ସମ୍ମଲେ
କରିବକୁ ପ୍ରକାମ ହେଉ ଶୁଦ୍ଧିତାରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନେ ପ୍ରକାଶ କରିମ ହାର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବ୍ରାତ
କାରୀ ଜୀବନରେତ୍ତିମାତ୍ରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋଇ ନିଜମ
କାରୀ ପାଦବୀ । ଶୁଦ୍ଧିତ ପ୍ରେସ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଶୁଦ୍ଧିତାର
ପରିବର୍ତ୍ତନ କାରୀ ହେଉଥାବାକୁ କରିବାକୁ
ପାଇବା କୁହାଯାଇଛି । ଦେବାମାନଙ୍କ ନିଜମ ଧରିପୁର
କରିମ ଉତ୍ସବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ବାବୁଙ୍କ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ସବୁ ଓ ପ୍ରତିମ କାହିଁ କାହିଁକି
ଏତେବେଳେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହେବ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ କାହିଁକି କରିବାକୁ ସାହିତ୍ୟ
କରାଯାଇଛି । ତ ତଥାକା ରେ ସତିତ୍ରେବ
କାହିଁ ପ୍ରଥମ କରିମ ଅହିବାରଠାକୁ ଅବାଧ
କରାଯାଇଛି । ଏତ । ଶା/୪-୮-୩୫

(୧) କୋଇବା (୨) ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ
Superintendent,
Nayagarh Feudatory state
Orissa.

୧୯୬୮ ମେସାର

ପ୍ରଦେଶ ପକ୍ଷ ସାଧାରଣୀ ନିରାଜନିକାଲୁ
ଅମ୍ବ କେବୁଳର ସାଧୁମୂଳିତ । ସା ଆବଶ୍ୟକ
ହେବାର ପଞ୍ଚାଶାତ ଖୋଗିଲ ଅତିକ
ହେବାର ଅନ୍ତରୁ ଏକ ଶୋଷମୁଦ୍ରା କର
ପଞ୍ଚାଶ ତାଙ୍କର ପାଇଁ ପରି ନିରୁପିତ ଆମ୍ବ
ଏକ ମଧ୍ୟ ଓ ତାଙ୍କ ପୁଣି ପୁଣିକଥ୍ୟ ପରିବେ
କିମ୍ବା ଖୋଗିବେ ଆପଦିତ ବିଶ୍ଵ ହେବୁ
ଅନ୍ତରୁ ଏକାଏତ ଓଗରସ ଛାତ କରିଲେବୁ
ହେବାର ତାଙ୍କର ଚିନ୍ତା କରିଲେ ଅମ୍ବ
ବାହୀ ଉତ୍ତରିକାର ଥାଇ କରିଲୁ ଥି କିଧିକାର
ହେବାକୁଣ୍ଡା ଉବ୍ଧଗିରୋତ୍ତମ କରାଇ ଅଛୁ
ଓ କିନ୍ତୁ ବିଦ୍ୟା ନେବି କିମ୍ବାତାଜ କିମ୍ବା
କିମ୍ବାତିର ତୌତ୍ତର ବାବୀ ନୁହନ୍ତି । କେତେବେ
ଅନ୍ତର ବିବାହମୁ କ୍ଷେତ୍ର ତାହାଠାରୁ ଲୁହିଲୁ
କିମ୍ବା କରାଇଲେବା ଅକ୍ଷରମ୍ଭ କାଣ ଏବାହି
କିମ୍ବା ତାଙ୍କରକୁ ତାହାଠାରୁ ହେବୁ
କିମ୍ବା ପରିବାର ବିବିଲ କରାଇଲେବେ
କେବଳଧରେ ପଢ଼ିଲେ ଅମ୍ବ କିମ୍ବା କାମ୍ବ
କିମ୍ବା ଓଗରସ ପାଇଁ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା କାମ୍ବ
କିମ୍ବା

କା ଶାନ୍ତିକ କି ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତର ପରିମା

କାଳୀମରସ୍ତ୍ରାର

କେବଳ ମହାନାଥ ପଦରେ ଏହାର ମହାତ୍ମା
ଦେଇ, ଏହା ସୁରକ୍ଷା ଅବାଳର
କିମ୍ବା ମହାତ୍ମା

କଟିବିତ୍ତ ଅନୁରଗି କେବୁ ପାଇଁ ଶୁଣି
ଏ ସମ୍ବଲିତ ନିଷାଧାରୀଙ୍କ ପ୍ରଦେଶେ
ମୋର କରୁଥାଇପୁର ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡରେ
ବାହାର କାମର ବିଜୁଳିକ ବିନୋଦ
ଏ ଯୁକ୍ତ ସେତୁଙ୍କ ଗତିଅଳ କାହାରେ

କାନ୍ତି ପାଦମୁଖ ଜମା ହେଲା
କାନ୍ତି ପାଦମୁଖ ଜମା ହେଲା

ଗୋ ୧ ମାତ୍ରକ ବିଶେଷ ମନ୍ଦିରରେ ଉପରେ ଶରୀରବା କଥାଟ କରିବାକାଂଠ ସେଇ
ସହିତ ସକଳ ପ୍ରତାନ ସବୁ ସହିତ ଏ ଗୋଟିଏମାରେ ତା ଉପେ ଏ ଅଭାଲାଚିରେ ମଜୁମା
ଦେବ ତହିଁର ଆ ୧ ମୁ ୫ ଟି

କ ୨୨୫ ପର ତିଳୀଜାଣ ସଙ୍ଗ ୧୯୫୩ ମସିଲି
କ ୧ ପରିବହ ଅବାଳିତ କଟକ !
କି ଗୋଟିଏକାଥି କାନ୍ଦୁକ ପା । ପଦମ ପା । ଅତି-
ଦେଖ କ ୧ ପୁରୁ କାନ୍ଦୁ ତିଳୀଜାଣ
କି ମହନ୍ତ କଶେତ୍ରୀ ଦିକ୍ଷାସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଗେନ ଗୋଟାଇ
କର ପ୍ରତିବାଦୀ ।

୧୦ ପରିଚୟ ସମ୍ପର୍କ ର ଏ ସୁଅ କମାଗତ୍ତ
ଟାଙ୍କା ପିଣ୍ଡିର ସଠ ଲେ ଏ ସୁଅ କୋଣ
ନଳିକାର ପ୍ରଥମ ତମାରଙ୍ଗଣ ର ୨୨୯ ମୁଦ୍ରା
ତୁମ୍ଭ ଦୂର୍ଗ ମୌଖ ବାହାରା ର ଏ ଆଏ କଢ଼ି
ବୁର୍ଜୀର ବଳକାରେ ଥୁବା ପ୍ରତିକାବଦେଶ ବରସ
ଦେହ ବାପ୍ଯାପ୍ତ ଅଧାକମା ୧୩—୫୭ ଟଙ୍କା ଦେ
ଯମା ଟ ୩୫କା ଅଟେ କଟ୍ଟଦେଇ ଓ ଚାହିଁ
ମନ୍ଦ୍ର ଛକାବ ମହୁ ସହିତ ଦୋକହୋଇ କିମ୍ବ
ଦେବ ଉହଁର ଆମ୍ବାମ୍ବା ୨୦୦(ଟା

କ ୨୮୭ ମର ହୁଏ ଲାଖ ସତର ୧୫୨୩ ମେଟି
ଲ ! କରକାମ୍ଭ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଚନ୍ଦ୍ର

କଳା ଅଭିନନ୍ଦ
ପାଦକ୍ଷେତ୍ର ଶତଗତ୍ତ କାହା
ଏ ଜୀବାଧିକ ସାହୁ / କଟକଶ ପାହୁ " ତଥା
ପାହୁ ଯୁଦ୍ଧ ଖେଳମାତ୍ର ପାହୁ ସାହୁ ନ
ଦେଖୁ ମୁଁ ଠିଲେର ଦେଖୁ ମାର

କରଇ ଲାଗିଛି ନମବ ଦହୀଜାର ମୋର
କମରେ ପାଦିଦିବାରଙ୍ଗ ଆଉଜା କରିଛି
ଠିଲେରଙ୍ଗା ଅବଧି କମିତ୍ର ହେଉଳ
ମନକର ଉପରେ ଲାଗିଛି କରିଛି ହମରିଲ
ଉଦ୍‌ବ୍ରତ୍ତ ଅବାରତରେ ତା ୧୦-୧-୨୫୩୬
ତାରିଖ ।

୮। ସୁରତିଲାକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଶୋଇଥି ଦେଖେ
ସା ନୋ ମୁଁ ପାପିଲ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସା ଏହି
ଉଦ୍‌ଧାର ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁଶାହ ନ ୫୫୩ ମୂର
ଦୁଇ ଜମାତାଙ୍କ ମୋହି ବନ୍ଧୁଶାହ ନ ୧
୯ ୧୦—୫୨ ତାଙ୍କ କୁ ଜମା ଟ ୧୩୧ଟା
ମୋହି ବନ୍ଧୁଶାହ ଟ ୨ ମୂର ଏକଟା—୧୯
କୁ ଜମା ଟ ୧୩୦୫/୨ ତାଙ୍କ ଏ ମୋହି ବୁଦ୍ଧ
୧୨୩—୪୭ ତାଙ୍କ କୁ ଜମା ଟ ୧୧/୫
ଏବୁଷ ମୋହି ଏ ୧୦୫—୩୮ କୁ ଅବଳ
ଟ ୧୩/୩ କୁ ସବଲଜମା ଟ ୧୦୫

କରୁଥିବାକୁ ସମସ୍ତପ୍ରକାର ସହାୟାର୍ଥୀ ଏବଂ
ଚନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡାଙ୍କ ପ୍ରେସ୍ରକରେ ଜଳଚିନ୍ତା
ଏ ଗୋଟିମାରେ କଲେପନକେବଳ ଅନୁମାନ
କ୍ରୀ. ଟ ୫୦୦ ଟା

— ୨୭ ଲୁ ଜମା ଟ ୧୫ଟା ରେ
୧୯ ଦିନରୁ ଏ କ୍ଷେତ୍ର—ତପ୍ତ ଲୁ ଜମା ଟ ୧୦
କ ଏହିପରି ମୋଟ ଏ ୧୦ ଟଙ୍କା କୁ ଅନ୍ତରେ
ପିଲା ଗୋଟିଏ କି ସବୁକଲମା ଟ ୧୫ଟା

ତଥ୍ ସହାରୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାଶ କଲ୍ପନାରେ
ସହିତ ଉଚ୍ଚୀ ସହାରୁ ଜମସ୍ତାରେ ଅବଦାନ
ଏ ମୋଦିଗମାନେ କିମ୍ବାମହେବ ଅବୁଗାଳକ
ମନ୍ଦିର ଟ ୧୫୦୦ ଟା

ମଧ୍ୟକାଳୀ ମାତ୍ରା ସନ୍ଦର୍ଭରେ ୫୯୮
ଦେଖିବାରୁ ଅଧିକ କିମ୍ବା ଏକାଇଁ ତା ଏଥାଏ
କିମ୍ବା ଦୁଇମାତ୍ରକିମ୍ବା

୧। କରି ଆମ କରଇବା
ପ୍ରାସାଦରେ ମୌଖ ସୋହର ନ ଏବଂ ନୁହ
ସିଂହ ପାହିବୁ କରି ଏହି—ଏ ତାଙ୍କ
ଜମା ଓ ଧ୍ୟାନ ଯାଇ ମୁହଁ କାହା

ମରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

୧। ପା । ଏକଳ ମୌଖିକ ଲେଖନା ମହାଶ୍ରୀ
ଦୋଷହିତିକାଳ କି ୧୯୫୫ ମାର୍ଚ୍ଚ ସଂକଳିତ
ଦୋଷହିତିକାଳ କି ୧୯୫୫ ମାର୍ଚ୍ଚ ସଂକଳିତ
ଦୋଷହିତିକାଳ କି ୧୯୫୫ ମାର୍ଚ୍ଚ ସଂକଳିତ
ଦୋଷହିତିକାଳ କି ୧୯୫୫ ମାର୍ଚ୍ଚ ସଂକଳିତ

ପରିବହନ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ଯେତେ
ଏକାକିଳର ଅବଲମ୍ବନ ଦର୍ଶକ
ପାଇବ ବସାନ
ଭାବାଚେତନା ଉପରେ ବୋ ମାତ୍ର
ନିମ୍ନଲିଖିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବଢ଼ିବ ପୁନଃ
ପରିବହନ ଅବାଳମ୍ବନ ଏବଂ ଏମିତି
ତା ୧୯-୫-୨୦ ଡିସେମ୍ବର ଉପରେଣି ।

୧। ଗାଲିଏଇ କାହିଁ ଦିଲେନ୍ତିର ଖାମଜଳା
ମୁଖୀ ଲୋକଙ୍କୁଠାଣା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ନିର କୌଣସି ଗାନ୍ଧିନ୍ଦ୍ରାଚାର କରିଯାଇ ପାଇଁ
ଦାରତ ମୋଟ ସତରଜମାତ ୫୦୦ ବା ଶଖାକୁ
କାହିଁ ୫୦୦୨୨୫ କାହିଁ ୨୦୦୦ ଦିଲେନ୍ତିର
ତ ୧୦୦୦ ପଢ଼ିଲେନ୍ତିର ମାହାଳ ଅନୁର୍ବତ ହୁଏ
ମୋର ଦୁଇକାହିଁ ୧୦୦୨୨୨୫ ତ ଉଦ୍‌ବ୍ରତ ସବୁ

ପାଇବାର ବୁଝିଲୁମନ ତେବେ ଆ ମୁହଁ କାହାଙ୍କି
ଶାପ ଗୋଟେ ତ ଏହା ନର କି
ମାଦାମଳ୍ପ ଗୋ ଖୁବୁର ରହିଥାଏ ଲମ୍ବତାରର
ପଚାରଜମା କ ଟେଣ୍ଟ କା ମଧ୍ୟରୁ କା
କ ୦୧୯୫୯ ଅଧିକ ଦିନରେ
କ ପଢିଥିବା ସାହା କାହିଁରେ
ବିନେଲୁଛି ବେଳରେ କ କାହାର ମର କାହିଁ
ଦ୍ଵାରା ସବର କିମ୍ବା କ ପଢିଥିବା କିମ୍ବା
କାହିଁରେ କାହିଁ କାହିଁ

ଶବ୍ଦରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ଆଜିନାହା
ଏହା—ଏହା କୁଟିଲା କାହାର କାହାର ଏ ଏହା—ଏହା
ଏହା କୁଟିଲା କାହାର କାହାର ଏହା—ଏହା
ଏହା କାହାର ଏହା—ଏହା କାହାର ଏହା—ଏହା
ଏହା କାହାର ଏହା—ଏହା କାହାର ଏହା—ଏହା

*। ୧। ହାରିଗାନ୍ତର କି ୧୯୪ ମର ହେ
ହାଲୁ ଅବସଥ ବନ୍ଦରର ଗୋଟିଏ କୋଣଥିଲୁ
ଫୋଟୋଟ ଜମିବାବର ସବୁଳଜମା କି ୧୮୮୫ ଲା
ଖରୁ ମହାଲି ଦ୍ୱାରା ୧୦୦୦୦୦୦୦ ଟଙ୍କା
କିମି ମଧ୍ୟରେ ୧୦୦୦୦୦୦୦୦୦ ଟଙ୍କା
କିମି ମଧ୍ୟରେ ୧୦୦୦୦୦୦୦୦୦୦ ଟଙ୍କା

ପ୍ରକାଶକ ମେଲ୍ ପତ୍ର ପରିଚୟ

୧ । କ । ସର ପୁରୁଷ ଫ୍ରେଶନ ଓ ଥାରୋ
ମୁଖ ଏବେଳେ ଅର୍ଦ୍ଧତିଥି । ପ୍ଲ । ଏହିର
ନୀଳ ମର ତଃ ଜମିବାସ ମୌର
ଦୋହର ଏ ହ—୪ । କୁଳମାଟ କରିବା କା
କୁ ସବରାଜମାଟ ଏହିକା ଟିକୁ ଉଦ୍‌ଦେଖି
ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମର ମହ ଧ୍ୟାମୀର ସହିତ ଜନୀନକାଳ
ଜମ୍ବୁତରେ ଅନନ୍ତରୁ ଏ ମୋହବମାଧ୍ୟର
ନିଜମହିତ ଆଁ ମଲ୍ଲ ଟ ଏହି କା

ଏହାକି ବୁଝି ପୋଲିଶ ଖେଳିବି ଓ ସାହିତ୍ୟର
ବୋମ୍ବ ସାଥରଦିକାନ୍ତିକ ପ୍ରକାଶକାଙ୍କ୍ଷା
ତାହା ହରିଶ୍ଚରଦିନମୁକ କି ୧୯୫୨ ମସି ଜାହାନ୍ତର
ଜମିତାରୀ ମୌର୍ଯ୍ୟର ଆପଣି ଏମିତି—ଏହା ଦୁ
ଆହାଯୁମା ଟ ଟ୍ରେନିଂ କାହା କୁ ପରିବହନି
ଟ ଟ୍ରେନିଂ କାହା କୁ ଅବହିତାନ୍ତି ସମ୍ପ୍ରଗଳିତ
ସର୍ବାମାନ୍ତ ସହିତ ତାତୋପରତାନ୍ତି ଉତ୍ସବରେ
ଆବଦିଷ୍ଟ ଏ ମୋହମ୍ମାରେ ନିରମହିତ
ଏହା ମଲାଟ ଟ ଟ୍ରେନିଂ କା

- 1 -

କ ୨୮୭ ମରିଲା	ପଳି ୧୫/୧୦ ମିଟା
କେତ୍ତାଙ୍କାରୀ ମୁ।	ମୁଦସପି ଅବାଳତ
ଅରତ ମେଘ ବାଦ	୩
ସପନ୍ତ ମଞ୍ଜୁ ପ୍ରତିବାଦ	୧୦୪

ଭଲମ ନିମନ୍ତେ ଧର୍ମ, ଚା ଏକାଶାଳେ
କବନ୍ଧବା ଓଷେର ଆହାର ଟ ୯୫୫୫୫୫
ଦିନକରେ ଅନୁର୍ଗତ କେତ୍ତୁ ପାତ୍ର ସବ୍ରମେତି
ଥର ଓ ଜୀବ ବୁଦ୍ଧିମୁଖ ଘଲବାର କାହିଁ
ଅଛି କ ୨୫୮ ମର ତରମାନ୍ତ୍ର । ହୀର ଡରା-
ବସ ମୋଟ ସବସାଲକରସ୍ତବ ରକତାରେଣ୍ଣୁତ
ଦେଖବାର ଦାମର କଣଳାତସ୍ତ କ ୨ ମର

୨୭

ଖାତା ଦୀର୍ଘ ମେଟି ୧୦—୨୫—୫ ଟଙ୍କ
ଡୁକ୍ଷେତର କମ୍ବଲ କମ୍ବାଟ କାନ୍ତି କମ୍ବାଯୁଗ୍ମ
୧୦—୨୫—୫ କହି ଛାଇ ଓ ଦବସୁତ
ଶୁଣିବାର ବେଳକାରି କମ୍ବାକାମ ତାହା ଜୀବନ
୫ ମୋଟା ଡର୍ତ୍ତରେ ଲାଗେଥିବା କବାରକୁଳାଠ
କରିବାକ କବାହିତ ଓ କୁଣ୍ଡାର ମହିତ କଲମ
ହେବ କର୍ମକାର ପଦମାରବ ମୁଖ ଓ କାହା

- 0 -

କେବଳ ଏହାର ମଧ୍ୟରେ ପରିଚାରକ ହେଲା
ଏହାର ମଧ୍ୟରେ ପରିଚାରକ ହେଲା
ଏହାର ମଧ୍ୟରେ ପରିଚାରକ ହେଲା

୮। କଟକ ଆଜା ସଂ ହେଲା ଛବି,
ତା ଲକ୍ଷଣାଖ୍ୟାନ ଦୀ ପାରାଜୟମଳାମରୁଳ
ଏହୁକେ ମୁହଁ ତଳିଜୀ ଧରିଯାଇଥାବେ
ପାଦା ଦେଖିବାରକୁ ଦେଖିବାର ତଥାଧର
ଶ୍ରୀ ଶବ୍ଦାଖ୍ୟାନ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ନାମର ବନ୍ଦରୁ
୧୫୦ ମୁହଁ ଗାତା ମଧ୍ୟରୁ ଦେଖାଇ
ଏହୁକେ ଏୟାଏୟା କୁ କମା
୧୫୧ ଦମକାରୁ ତଳିମରୁଳ
ମଧ୍ୟରୁ ୧୦୦୦ ଲା

— 9 —

କ ୧୦୪ ମର ତେଣ ସନ୍ଧାନ କରିଲା ଗର୍ଭା
ଉଠିବ ମୁଁ ପୁଅମ ନୂଜିପଥକ ଅନ୍ଧାଳିତ
ରୁ ଅବଳିଶୁଣ ଅଟ୍ଟା ସାଡ ନାହିଁବାପକରାଳ
କର କଟିଲ

ଉକ୍ତିଧାରୀ ।

ପ୍ରେସ୍‌ମ୍ୟାଜି ପା ୧୯ ରାଜଶକ୍ତିବାର

ଭାଲୁର କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ସମସ୍ତ ।

ଭାବରୁ କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ସମସ୍ୟା କହି ଗୁରୁତବ
କି ପରିଚେତକ, ତି ଥାମାକବ କି ଅର୍ଥକ ସର୍ବ
କଲ୍ପନର ଅବସ୍ଥା ଅଛି ମୋତଥିଲୁ ।
ଆଜମୂଳାଙ୍କ ଥାବ ପଦ୍ଧତିକ ବିଭଗକୁ ପ୍ରତିବା-
ବତରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେତେବୀ ବେବାର ଯାଉଥିଲୁ ।
କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ଭାବନାକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପରିଚେତକ ସେହିର
ଯେତେବେ କଲ୍ପନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସେପରି ସକ ଆଜ
କିନ୍ତୁ ଦିନପରେ, ତେବେ କ୍ଷେତ୍ର ଉଦ୍‌ଦିତ ଦିନକ
କି ଯାଇ ଅଧୋଗତ ହେବ । ଏକ ଦିନରେ
ମହାଶ୍ଵର ଜାଗନ୍ନାଥ ଅସହ୍ୟୋଗର ମହାମହ
ଅଳ୍ପ ଦିନରେ ଶ୍ରୀମତ୍ତ ଶ ବିବାପାଧାରୀ ଶ୍ରୀମତ୍ତ
ସୁଦେଶ୍ବର ନାଥ ପାତ୍ର ପ୍ରମୁଖ ଦେଶମାନଙ୍କର
ସହାୟ କା ସହ୍ୟୋଗ । ଏ ଦୁଃଖକିମ୍ବ ମଧ୍ୟରେ
କୃତି ନାହିଁମୋତକ ମରକ୍ଷ, ଶ୍ରୀମତ୍ତ
ପ୍ରପୁରିନନ୍ଦ, ରଧୁ ପ୍ରକଳ୍ପକର ସ୍ବାଧୀନକ,
ତୃତୀକନ ମଧ୍ୟରେ ଯଥ ଶ ଶାନ୍ତମାଙ୍କ ଅଛୁ ।
ଯଥ—ମହାଶ୍ଵରାନନ୍ଦ ଅସହ୍ୟୋଗର ଦିନର
ଦେଶକୁ ଚିତ୍ରଜ୍ଞକ ପ୍ରମୁଖର ଚିତ୍ରନିମନ୍ତ୍ର,
କୃତି ମରକ୍ଷକ ଦିନରେ ଜୟତି, କିନ୍ତୁ
ଦେଶର ନିରାମତ ରତ୍ନାବୀ ଲକ୍ଷ୍ମାତି । ଏହି

ଏହି ଲୁକରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ମେହିରେ
ଦେବ ଦଳର ଲୋକମାନେ ବହୁ ଭୁବନେ
ଜନ୍ମଗତିଦାମା ସ୍ଵଭାବପ୍ରାପ୍ତି ବିଷୟରେ ବନ୍ଦ-
ଦେବ ଚେଷ୍ଟା କର ଲାଭମାହଁ । ପ୍ରାଚୀକ
ଦଳର ଲୁଗ ବା ଉଦେଶ୍ୟ ତାହା ମୁଲେ ମଧ୍ୟ
ପୃଥିଲୁ କାର୍ଯ୍ୟପାତ୍ରମାର୍ଗ କର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରମାଣ
କରେ ସଖ ବିଜ୍ଞାପନ ପଢ଼ୁଅଛି । ଦେବରେ ଏହାର
ଅନ୍ତେକି କାର୍ଯ୍ୟରୁ ପାହାଇ ଭୁବନେ ପଢ଼େଥିବ
ଦଳର କାର୍ଯ୍ୟ, ମାତ୍ର ମନ୍ଦିରର ମୋରୁ କେତେ
ମାତ୍ରମଧ୍ୟରେ ମନ୍ଦିରର ବନ୍ଦ ପରି କର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଗାରୁନାହଁ । ପ୍ରାଚୀକ ସ୍ଥାବାଳେ କରନ୍ତି
ଯେ ଇକେଶ୍ୱରମା ପ୍ରଦବନ୍ଦବା ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ
ଏକାନ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ୫ ଦଳରେ ଅଧିକ ରହିଛି
ବରିଦାଳୁ ଗଲେ ତେମେ ବାବୁ ପାଇ ନିଜର
କନ୍ଦମ ବିଜହାର କରିମାନୁ ହେବ । ମଧ୍ୟ
ରାତା ବାବରାତ୍ରି ସଦେଶୀର ପ୍ରାତି ହୋଇ
ପାଇବାହଁ । ଏହିଶବ୍ଦ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଧରିଲ
କାନ୍ଦିଲେଶ୍ଵର ଲୋକମାନେ ବହୁ ଦେବକୁ
ଦେଇ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଦେଇ ଦେଇ ଅକଳୀଏ
ମଧ୍ୟର ଚାହୁଣଦାତା ।

ବ୍ୟାପାରକ ନେତ୍ରର ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚକୋଣକ
ରେଖିପଥ ଦିଲା ହୋଇଥିଲା । ପୁରୁଷମଧ୍ୟରେ
ହୃଦୟରସ ଏବେ କରିଥିଲାମା ଦେଇ
ନେବେ । କରିଗର୍ଭରେ ରହେ ସ୍ତ୍ରୀ,
ମା ପଞ୍ଜିବୀଯତା, ପୁରୁଷର ଅଳ୍ପ
ଦେଖେ ଅଥବା ବାହୀ । ଏହି ଜାଗନ୍ତର
ଦୂରମା ହୃଦୟର ଅନୁଦୟରେ ଏହି ହୃଦୟର
ଅଳ୍ପ । କାହାରେ ବହେବ, କରିବାର ଅର୍ଥରେ
ଦୂରାଇଥିଲା । ଆହ କରିବର ଗୋଟିଏ ଲୋକ
ଅର୍ଥରେ ଅନୁଦୟରେ ଦେଖାଯାଇଛି । ଅଳ୍ପ ଦେଖେ
ଦେଖୁବେ ଏହି ସମେକଟଙ୍କ ଦିଲା ଏକ
ପ୍ରକଣ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରାନ୍ତେ । ମାତ୍ର କରିବା
କର୍ତ୍ତା ଏ ଆଶ୍ରମକାର ମୌଳିକ ଅର୍ଥ ହୁଏବ
ଗାହି । କାଟନବିହାର ଏବେ ଅପାର ଏ
ଅନୁଭବର ଦେଇମ୍ବିମାନର ଦକ୍ଷତାରେ । ଏବେ
କରିପାରେ ଏ ଆଶ୍ରମକାରକରାଣର କେନ୍ତା
କବନ୍ତରିଥିବା ଏହି ମନ୍ଦିରର ଉଠୟ । ହଜାର
ମୁଠମକ, ପାଇଁ, ଟିକି ପରିଷକ କିମି ଏକ-
ଦିନ — ହଜାର ମଧ୍ୟରୁ ପର ଅର୍ଥ-
ଧର୍ମକାଳମୀ, ବାହୁଧର୍ମକାଳଧର୍ମ । ଏବେ
ମଧ୍ୟରୁ ଦୂର ଦେଖ, କହାଏ ଦେଖାଯାଇବା
କାହାର ପାଦକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଦୂରି

ଚାନ୍ଦାରୀ, କରଣ, କାମୁକ ପ୍ରଭାତ ପ୍ରଶାନ୍ତ—
ହେତୁ ପ୍ରଶାନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ କିଳନ ବହାର
ଅଛି । ଏହାରେ କରଣ ଦେଖିବାରୁ ଗରେ
ଦାରତବନ୍ଦର ଯାନ କୋଟି ଲୋଟିରେ ମଧ୍ୟରେ
ଏକ କୋଟି ହତି । ଏହି ଜାଗରଣ ବିଦ୍ରୋହ
କରନ୍ତକରଣ ଅଂଧାରାକୁ କରାଯାଇଛି ।

ଭସବୋକୁ ଦୂର ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା
ନିରାପଦ ଘୋରମୟ । ପତି ଦୁଇର୍ଗରେ କବତ
ଚର୍ଚରୁ ୧୫ କେଟି ଲୋକଙ୍କର ଅଳକାରକହିତ
ହାତ୍ତାକର ଧ୍ୟକ ଶୁଣାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତିଦିନ
ଜୀବ ଲୟ ଲୋକ ବନ୍ୟାପ୍ତିକହୋଇ ସାହୁଯା
ସ୍ଵାର୍ଥୀ ହେଉଥିଲା । ମହାମନୀ, ପ୍ରେର
ଛ୍ୟେବ୍ର ରୋଗମାନଙ୍କ ଭାବ ଭରେ ତରଶୁଦ୍ଧିତ
ରୋଗର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ । ଯଜରା ଭାରତକାରୀ
ଅଳ ପୃଷ୍ଠାକର ଅଳ୍ୟକୀୟାତିକ ସ୍ଵର୍ଗରେ
ଦାଶ୍ୱର ଉକାହଠାରୁ ସ୍ଵର ଅବସ୍ଥାକେ ପଢ଼ି
ଥିଲା । ବସନ୍ତ ଅର୍ଥକ ଉନ୍ନତ କମ୍ପିତ ବିକଳ
ଯହା ସାହାକର କରାଗଲେ ମଧ୍ୟ ବୈକର୍ଣ୍ଣର
ସେ ତେମନ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ପଢ଼ି । ଲେଖମନେ ଅଧୂରିବ
ନ୍ତକଳିକରେ ଏତେ ମୁଣ୍ଡହୋଇଥିଲୁଗ୍ର, ଯେ
ତାହାକର ସମସ୍ତ ଜୀବ ଅଳ ପ୍ରଦେଶୀ ହାତରେ ।
ସେ ନିଜର ଭଲ ମନ ବିଶ୍ୱର ଦେଇଥାକୁ-
କାହାକୁ, ତତ୍ତ୍ଵ ନିଜର ଉନ୍ନତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମ୍ମା-
ନ୍ତିକ ମଧ୍ୟ ହେଉଥାଇଲା ।

ଅଜଳ ସାହିତ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧ

କଣିତ ସେପ୍ତେମ୍ବର ମାସ ଗତ ତାଟି ରଖି
ଏହିକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯଶ୍ଚ ଯା ସମୟରେ କଟକ
ଟାଇକଟରରେ ଉଚ୍ଚିତ ସାହୁତ୍ୟସମାଜର
ଅନ୍ତର୍ଦୀନ ସମସ୍ତରିତ ଅଧ୍ୟବେଶର ହେଉଥାଏ
ଗଲାଥିବୁ । ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞଙ୍କ ଟାଇକଟର କେବଳ
କଣ୍ଠ ହେଉଥିଲେ, ଅବେଳା ସାହୁତ୍ୟସମାଜର
ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନୀୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ
ଆବଶ୍ୟକ ଆପନାମନ୍ତର ପୂର୍ଣ୍ଣହୋଇ ଫରିଦକ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନୀୟ ବହାର୍ଦ୍ଦି—ବରତ୍ରାରେ ଅସବ
ିଳାଗ ବହାର୍ଦ୍ଦି, ସାହୁତ୍ୟ ସମାଜରେ ଏକେ
ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟ୍ ଥି ସମୟପୂର୍ବେ ଯୋଗବଳେ
କରିବା ପିଣ୍ଡେ ଆଶା ଏବଂ ଆମର ବିଷୟ ।

ତିବ୍ବ ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ବାକିକି
କରିବେ ସତ୍ତ୍ଵର ଶ୍ରୀ କୁଳମଣି ଦୀପ କାନ୍ଦିଲାଥ
ପହାଣ୍ୟକୁ ପ୍ରାଚୀମ୍ବନ ରୀତ ରୀତରେକରିପରେ
ପ୍ରସତ ଶ୍ରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଶକର ସରବର ଅବସ୍ଥା ପକାଣ
ପରିଦେଶ କରିଥିଲେ, କରୁଥିଲେ ଗ୍ରାମକୁ ସମ୍ବନ୍ଧ
କରିବ ସମ୍ବନ୍ଧ କେବଳା । ସମ୍ବନ୍ଧ ହୁଏବାକୁ
କରିବାର କମ୍ପେଲିଶନରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଦବତ୍ତରେ

ପାଦବର ସ୍ଵର୍ଗ ସମ୍ମାନ କରସୁଲେ ।
ଦେବନ୍ତର ହଳପତି ତଙ୍ଗାଚର କରିଗଠସ୍ଥବୀ
ଶୟତ୍ର ଦେବାଜ ବାହ୍ୟାତ୍ମକ ଏ ଶ୍ରଦ୍ଧା ମହାତ୍ମାଙ୍କ
ତେଣୁ ଦୂଷକ ମହାଶ୍ଵର, ମାନଦୋଷାଖାୟ ଫେରେ
ପ୍ରଦାନ ମଞ୍ଜାବାତ୍ମକରିଛନ୍ତି ଅଧିକେତନଙ୍କ
ବ୍ୟକ୍ତିର କେବଳ ଉତ୍ସାହ କରି ଯେ ମାନଙ୍କରେ
ଅଭିଭବତିବା, ମାତ୍ରକିମ୍ବ ହତନର କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ
ଆଜିନ ଅନ୍ତରକ ପୂର୍ବାନ୍ତରଥବା, ସେ
ପ୍ରାୟରେ ଅନ୍ତରକ ଦେଖିବିବର କାର୍ଯ୍ୟର
ବ୍ୟାପାର ଏହି ଅନ୍ତରିମିତା, ଇତ୍ତିକାପରେ
କାରିର ତାଙ୍କର ଅନେକ ଅଧିକ ଜୀବିତ,
ଏହି କରିବିବିପରେ ତିନ୍ତିପାମେ ଦ୍ରବ୍ୟଙ୍କ
ଅନ୍ତର ଅନେକ ଦତ୍ତମୁଖୀ, କଥାପ ଓଡ଼ିଆମାତ୍ରେ
ଏହି ମୁଦ୍ରରେ ଠେକ୍କା ପଢ଼ିବ କରିବାକୁ ଛାତ୍ର
ଥିବା ଏକ ଠେକ୍କା ପଦ୍ଧତି ଯେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଦୂଷକ ହେବାର ଥିବା ଆଜି କରସ୍ବ ବନ୍ଦରକୁ
ପ୍ରାୟ କରିଥିଲୁକ, ରହିବେ ଶ୍ରୀମତ୍ତ ହୃଦୟରେ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯାଇ, ଏ ମହାଶ୍ଵର ମହାନଟେପାଖାୟ
ଦେଖିବେଳେ କେବଳ ସାରା ଦହ ଛାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟାମି
ଦୂଷକର କରିବାକୁ ଯାମନର ହୃଦୟ
ନୁ ଦେଖିବେ ଆବଶ ନିର୍ମିତକୁ ଧ୍ୟାନରେ

କେବ ସହାୟାକା ପ୍ରକାର ବେଳେଥିଲେ । ତାହାର ମହାନ୍ମୂଳ ଏବଂ ବନାନୀଙ୍କ ସ୍ମରଣ କଥା
ଯରେ ସଜ୍ଜର ମହାନଦୋଷାଖାୟ କରିଲୁ ଅଧିକରେ ବହୁ ଶ୍ରୀଲେ ଗେ ସବୁପରି ମଦୋ-
ବଳପରି ପକର ଅନୁଗସ୍ତ୍ର ମନେକରୁପରେଇଲାହେ । ତମ୍ଭେ କରେ ଉତ୍ସାହ କରିଛି, ଯେ ସୁଣି ଉତ୍ସାହ
ସବୁମାତ୍ରକ ସ୍ଵେଚ୍ଛାନ୍ତରେଖରେ ଦେଖି ଥିଲା କିନ୍ତୁ ପରି କରିବାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାର
ପରିଶର କରିବା, ବିଷୟାଧିକରେତ୍ରେ ତାବୁର କରିବାକରି ଉତ୍ସାହକରି ଗୌରବ କରାଯାଇ
ଅବଶ୍ୟକ ପଣ୍ଡିତ କୁଳମଣି ବାବୁଶାହ ଅଛନ୍ତି ।

ପାଠ କୁରିବାନିମନ୍ତ୍ରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ ତିଥିରେ
କୁଳମଣି ବାବୁ ପ୍ରକଳନରେ ଅରମ୍ଭ ହାତେ ।

ପ୍ରକଳନରେ ଉଚିତ ଖ୍ରୀବୀନିଦର୍ଶନ ଏବଂ
ଡ୍ରୋମାକେ ପ୍ରାଚୀନଗାତି ଥିବା ଜୟବାଧୀନମୁଣ୍ଡି
ବୌକୁଣ୍ଡି କ ସ୍ଥବା, ଅଛ ପ୍ରାଚୀନଗାତରେ
ଡ୍ରୋମାକୁ ଏବଂ ସମ୍ମୁଦ୍ରଜାଗ ଚର୍ଚା ଏ
ବେଶରେ ଥିବା, ଡ୍ରୋମାକ ରାଜମାତେ ଫେରୁ-
ବନ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମୃତରେ ଆଶ୍ଵିବା, ଦେଖନ୍ତି
ବନ୍ଧ, ଗଲକଣ ଏବଂ ଭେଦବନ୍ଧର ରଜମାତର
ଦିବରେ; ମାଦିଲାପାଞ୍ଜିର ରଜନୀତି ଅତି
ପାତୀର କଥାର ବିଷେକେବି ବନ୍ଧ ସହିତରେ
ପ୍ରତିକଳର କରୁଥିଲେ ଯେତାହା ଅବେ ରଥାକୁଳ
ହାତେ ନନ୍ଦ ରଜନାସ୍ତ୍ରୀଯ ବନ୍ଧକ
ବିଷୟୋଗୀ ସ୍ଵର୍ଗ, ରାତ୍ରି ଅବଲମ୍ବନୀୟ, ରହିବିଲେ
ରାଧାକୀଟ ମଧ୍ୟପୁରୀରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କେଉଁ ରଙ୍ଗାଧିକ
ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରମଣିକ ବାର୍ଯ୍ୟର ବରସତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଉଚ୍ଚିତ କରି ଉଦ୍‌ବେଳର ଛାତ୍ରଜାଗରେ ବାନାତିଷ୍ଠ-
ଦ୍ୱାକ ଛାତ୍ରମାତ୍ର ପ୍ରକାଶର ହେବା ବନ୍ଧବୁରେ
ଦ୍ୱାକ ସ୍ଵକବନାତକର ମନୋମୋହନ ପ୍ରାର୍ଥନା
ପାଠରେ ।

ସମ୍ବନ୍ଧର ମହୋବନ୍ଧ ଅବଶୀର୍ଣ୍ଣ କେବଳ କେବଳ
ବୁନ୍ଦା କଥା କହ ଧେର୍ଯ୍ୟର ସେ ହୁ ବୁନ୍ଦରେ
ତେଜ୍ଜ୍ଵା କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ
ସ୍ଥବାର କହ ଏହା କହିଥିଲେ ସେ ଅମୁମାନଙ୍କ
ଦେଖିବ ପାଇଁ ଯେତମାନଙ୍କର ଦେହ ଧୈର୍ଯ୍ୟ
କାହିଁ । ସମ୍ବନ୍ଧର ଅଭିଭବର ପ୍ରକଳନରେ ତେଣେ
ସମୟ ଅବେଳା କରିବାକୁ ଅସମ୍ଭବ କେବଳ
ଏହାର ପରାମର୍ଶ ।

ସମ୍ବନ୍ଧର ସୁନିଶ୍ଚିତ ଉଦ୍ୟମପୁଣ୍ୟପ୍ରକଳନ
ଅମୁଲ ପାଠ—ପ୍ରକଳନ ସହିତ ତ ଦେବ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚିତ ଦୋଷନାହିଁ । କେବଳ
କେବଳ ବିଜ୍ଞାନର କେତେ ଏହିଏ ସମ୍ବନ୍ଧ
କର ସମାଜର ହେବାକୁ ମନ୍ତ୍ରିକାରୀ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମୁମାନରେ ଏହି ପ୍ରକଳନ କରୁଥିଲୁ
ଯେ ସାହୁରି ସମାଜର ଅବ୍ୟାକ୍ରମିତି ସାଧାରଣ
ଅଧିକାରର କରିବାର କାହିଁ ପଦର ଅନ୍ତର
ପାଠ ଏବଂ ଶୁଣନ କରିପାରି । ସମ୍ବନ୍ଧର ଧାର
ରାଜତ ଅନୁଭବାଦି ହେବେ ମଧ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରକଳନ
ପାଠରେ ।

ଗୁରୁ ଦିବସ୍, ସଲାହକ ଅଭିଜ୍ଞନ
ଶିଖିବ ସର୍ବତ୍ରରୁ ପାହା ଆମୁଳ ଥାଂ ନ ବରି
କଣ୍ଠମୁଁ ଧର୍ଯ୍ୟକ ଯତାନ୍ ପାରେ ମଧ୍ୟେ ମଧ୍ୟେ
ଦେବତାଙ୍କ ଶର୍ଯ୍ୟର କଳାପର୍ଵତ
ଏତକୁଠା ପ୍ରକଳଚ ହୋଇଯାଏ ହୋଇ
ଶୁଣ ଏବଂ ଦେବତାଙ୍କ ସର୍ବତ୍ର ସର୍ବପରକ
ପଶୁଙ୍କ ଅଭିଷ୍ଟ ପକାଶ ଲାଭ ନ ହୁଲା ।

କରେ ପୁଣିବାଦ୍ୟ ବିଷୟ ପିଲାପଳେ ଅନ୍ତରକ୍ଷମ
କରେ, ତା ପଶୁଙ୍କର ସକାଶ ତହିଁର ପୁରୀ
ବାବ କଲୁଥାଇ ପରିବର୍ତ୍ତ କଲୁଥାଇ ସମାପନ
ମହୋତସ୍ଵରର ଦେଇ ମାତ୍ର ଅପରି କି ଦିବାର
ଆମ୍ବେସିଦେ ଅବଶ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଅଶାର୍ଥୀ
ଉତ୍ତରକ ସାହତ୍ୟ ସମାଜ ଶୀଘ୍ର ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ସବୁର ବରି କରୁଥିବ ହୁଲା କହିଲେ ।

ଏଥୁରେ ସଜ୍ଜତିକରନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେବାର ଉଥା
ଏହାକୁଡ଼ା ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଆଧୁନିକ୍ୟମାନ ଉପର
ଦିଲ୍ଲୀରେ ଉପରେ ଦିଲ୍ଲୀ ।

ପ୍ରମାଣାବାଦ କଥାଯୁ ଦୂରେ ।
ଦେଇଦିଲେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ସମ୍ମାନ ଏବଂ
କାର୍ଯ୍ୟ କେତେକୀ ସମ୍ମାନ ହତାକା ପଞ୍ଜୀ
କଳ ଶ୍ରୀଦିତ୍ତ କମଳ କାନ୍ଦିଲାରୀ ୧୦୭
୧୯୫୫ ମୁହଁନ୍ଦିନୀ ମେ ମାସ

କେନ୍ଦ୍ର ସାହଚିତ୍ର ସମାଜରେ ସୁରକ୍ଷାର
ପଲ୍ଲ ପ୍ରକଳ୍ପ ଲେଖି ସୁରକ୍ଷାର ପଥାର
ହୋଇଥିବା ୫ ଜାରେ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵେତ ଶ୍ରୀପ୍ରତ୍ଯେ
ମୂଲ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ରଥ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ଏବଂ ଶ୍ରୀପ୍ରତ୍ଯେ
ଜୀବିତାବଳୀର ପକ୍ଷାତ୍ମକୁ ଟ ୫୦ ବା କେବେବେ
ଲେବେ ସୁରକ୍ଷାର ସାଧାରଣ ମହୋଦୟ ସମାଜ
ଗ୍ରହଣ ପଦାର୍ଥ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ସବାରେ "ସାହୁଙ୍କର ମୁଦ୍ରିତ" ଶବ୍ଦରେ ଶ୍ରୀପୁରେ ଶ୍ରୀପୁର ଜନନୀ, କାରାଦୂର ଦେଇ ଶ୍ରୀ କହାନ୍ତର ଶ୍ରୀପୁର ଗୋଟିଏ ହକ୍କର ଦେବାର ଅଳ୍ପ ମାତ୍ର ତେବେବେଳେ କରି ମାତ୍ର । କାରାଦୂର ଦେଇ ଶ୍ରୀପୁର ଗୋଟିଏ ଶ୍ରୀପୁର କାରାଦୂର ଅଳ୍ପ ମାତ୍ର ତେବେବେଳେ ଆହୁରତ ଅଧୀନିଷ୍ଠ କରିଲୁଣିଲାମନନ୍ଦଙ୍କ ସାରଧକଣା ସତାଙ୍ଗ ଶ୍ରୀପୁର ଗୋଟିଏ ଶ୍ରୀପୁର କାରାଦୂର ଅଳ୍ପ ମାତ୍ର ତେବେବେଳେ ଆହୁରତ ଅଧୀନିଷ୍ଠ କରିଲୁଣିଲାମନନ୍ଦଙ୍କ ।

କରୁଥିବ ପମୋଡ଼ ବାଜିବ, ଶ୍ରୀମତୀ
ଦୟାରୁଷଣ ସ୍ଵର୍ଗ ଦିବରିର ବନ୍ଦାସୁରୀରଙ୍ଗ
ସୁରବେ ଅଠେତୁଥିଲେ । ପଠେଇର ସବୁ
ଏହି ପମୋଡ଼ ଦକ୍ଷ ବାଜିକାଳୁ ଜୁନେବ
କନ୍ଦୁଳ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କେଇଁ ହୁଏ ପେଟକିଲେଖ
ପମାଣ ସମାଜ ପରକୁ ଛବିକ ଚର୍ଚାନେ ।
କୁବିନ ପକାଣ କେବଳ କାହା ସମ୍ବନ୍ଧେ ପରାଣ
କରସ ଯାଏନାହିଁ । ବାଜିକଟି ସବୁ ମୁଢ଼ିତି
ଶାଶ୍ଵତ ଦୂରର ଦୂରର ।

ପ୍ରଦେଶରେ ଶ୍ରୀମତୀ କୁଳବଜ୍ର ଦୀପ ହୁଏ ଥିଲା ଏଥିରେ ଅବଦେଲା ହେଉଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଉଚ୍ଚମାତ୍ରାବିଷେକ ଦେଖାଯାଇଗଲା କେତେବେଳେ କରାଯାଇଛି । ଅବଦେଲା ଉଚ୍ଚମାତ୍ରାବିଷେକ ହେଲା ଶ୍ରୀମତୀ କୁଳବଜ୍ର ପ୍ରସାଦେ ଅନ୍ତିମ ପର୍ବତ କରାଯାଇଛି ।

